

de GERECHTSDEURWAARDER

NIEUWS EN ACHTERGRONDEN, BESCHOUWINGEN EN OPVATTINGEN VAN EN OVER DE BEROEPSGROEP EN HAAR WERKVELD

KBvG-kwaliteitsnormen wijzen de weg omhoog

De markt moet de
opdrachtgever
opvoeden

Regelingskosten,
een afweging tussen
markt en macht

Elektronisch
derdenbeslag

de GERECHTSDEURWAARDER

De *Gerechtsdeurwaarder* is een uitgave van de Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders (KBvG). In de *Gerechtsdeurwaarder* leest u nieuws en achtergronden, beschouwingen en opvattingen van en over de beroepsgroep en haar werkveld. Het blad wordt verspreid onder alle leden van de KBvG en externe relaties.

VERSCIJNINGSFREQUENTIE

6 x per jaar

CONTACTINFORMATIE KBvG

Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders (KBvG)
Prinses Margrietplantsoen 49
2595 BR Den Haag
E-mail: kbvg@kbvg.nl
website: www.kbvg.nl

EINDREDACTIE

Creative Venue communicatieadvies en PR, Amsterdam.

REDACTIEPLATFORM

Bram Buik
Connie Maathuis
Jeroen Nijenhuis

REDACTIE

Nienke van Bockhooven (hoofdredacteur)
prof. mr. Ton Jongbloed
mr. Bart van Ratingen
mr. Karen Weisfelt (hoofdredacteur)

REDACTIESECRETARIS

mr. Annelies van den Brink

FOTOGRAFIE

Merlin Daleman/Hollandse Hoogte
Corné van der Stelt/Hollandse Hoogte
Merlijn Doornik/Hollandse Hoogte

UITGEVER

Sdu Uitgevers
Maaikje Jonker
Postbus 20025
2500 EA Den Haag
telefoon: 070 378 97 37

ISSN: 1876-7524

ABONNEMENTEN

KBvG-leden ontvangen de *Gerechtsdeurwaarder* gratis. Hun wordt verzocht adresmutaties alleen door te geven aan het Bureau van de KBvG, dat per nummer een actueel adresbestand levert aan de uitgever. Overige abonnees wordt verzocht adresmutaties door te geven aan de abonnementenadministratie door middel van het opsturen van de envelop met de gewijzigde gegevens aan Sdu Klantenservice, postbus 20014, 2500 EA Den Haag. De prijs van een abonnement is € 79 per jaar excl. btw en incl. verzend- en administratiekosten. Prijswijzigingen voorbehouden.

ABONNEMENTENADMINISTRATIE

Sdu Klantenservice Postbus 20014, 2500 EA Den Haag
tel.: 070-3789880, fax: 070-3789783
Een abonnement kan op ieder gewenst tijdstip ingaan en geldt tot wederopzegging, tenzij anders overeengekomen. Partijen kunnen ieder schriftelijk opzeggen tegen het einde van de abonnementsperiode, met inachtneming van een opzegtermijn van twee maanden.

ADVERTENTIEACQUISITIE

Inez Frencken, sales manager, 070-3780563,
i.frencken@sdu.nl
Veerle Sanderink, accountmanager, 070-3780350,
vsanderink@sdu.nl

© KBvG, Den Haag, 2010

Alle rechten voorbehouden. Behoudens de door de Auteurswet gestelde uitzonderingen, mag niets uit deze uitgave worden vervoerdigd (waaronder begrepen het opslaan in een geautomatiseerd gegevensbestand) of openbaar gemaakt, op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever of de KBvG. De bij toepassing van art. 16B en 17 Auteurswet wettelijk verschuldigde vergoedingen wegens fotokopieën, dienen te worden voldaan aan de Stichting Reprorrecht, Postbus 882, 1180 AW te Amstelveen. Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur(s), redacteur(en) en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten of onvolkomenheden.

Nederlands
uitgeversverbond
Groep uitgevers voor
vak en wetenschap

6 | 'De markt moet de opdrachtgever opvoeden'

Steeds vaker gaan grote opdrachtgevers over tot het aanbesteden van incassotrajecten. Zowel bij de gerechtsdeurwaarders als bij de incassobureaus is hiermee nog weinig ervaring opgedaan. Leidt aanbesteden per definitie tot bodemprijzen? En hoe kan worden voorkomen dat de kwaliteit van de dienstverlening in gevaar komt? Jacques Reijniers, hoogleraar inkoopmanagement aan de Nyenrode Business Universiteit, licht toe hoe het spel gespeeld moet worden.

En verder

- 4 | Regelingskosten, een afweging tussen macht en markt
- 10 | KBvG Normen voor Kwaliteit wijzen ondernemer de weg omhoog
- 13 | Column: Over onafhankelijkheid en mededinging
- 14 | Haags dagboek
- 15 | KBvG Nieuws
- 22 | Elektronisch derdenbeslag
- 24 | Welk gevolg heeft beslaglegging?

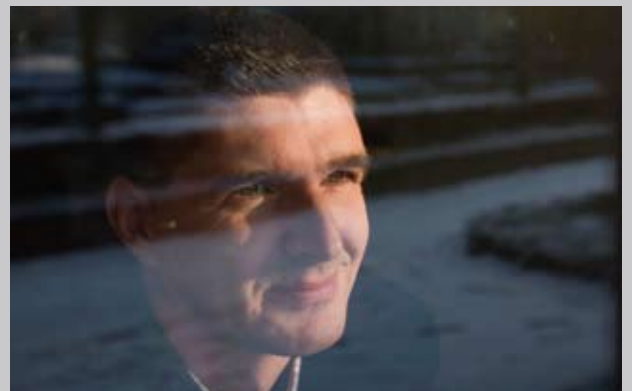

4 | **Regelingskosten, een afweging tussen macht en markt**

In een statig kantoorpand in het centrum van Tilburg, begeleid door de zachte tonen van klassieke muziek, zitten voor een beschaafd collegiaal dispuut bijeen deurwaarder Reijn uit Tilburg en deurwaarder Van Os uit Grave. Zij zijn het niet eens over regelingskosten: het in rekening brengen van kosten voor het bemiddelen bij een betalingsregeling. Een verslag van een gesprek over macht en markt, vertrouwen en realiteitszin.

10 | **KBvG Normen voor Kwaliteit wijzen ondernemer de weg omhoog**

Met de 'KBvG Normen voor Kwaliteit' heeft de KBvG een kwaliteitsstandaard willen neerzetten die zich mede richt op het borgen van commerciële kwaliteit van de dienstverlening en het voeren van een goede bedrijfsvoering. Is dat gelukt? En hoe pakt dat uit in de praktijk? Maurice Rietveld van PVU ging aan de slag met de Gids voor Zelfevaluatie en kwam tot de conclusie dat de nieuwe normering een sterk positieve weerslag kan hebben op de ondernemingsstrategie.

In de rubriek **Tegengas** kruist een lid van de beroepsgroep de degens met een collega-deurwaarder of extern betrokkene over een actueel onderwerp. Dit keer: **Jurrie Reijn**, gerechtsdeurwaarder bij Gerechtsdeurwaarderskantoor N.J.G.M. Reijn in Tilburg, in gesprek met **Ton van Os**, gerechtsdeurwaarder bij Gerechtsdeurwaarderskantoor Van den Heuvel in Nijmegen.

Regelingskosten, een afweging tussen macht en markt

In een statig kantoorpand in het centrum van Tilburg, begeleid door de zachte tonen van klassieke muziek, zitten voor een beschaafd collegiaal dispuut bijeen deurwaarder Reijn uit Tilburg en deurwaarder Van Os uit Nijmegen. Zij zijn het niet eens over regelingskosten: het in rekening brengen van kosten voor het bemiddelen bij een betalingsregeling. Een verslag van een gesprek over macht en markt, vertrouwen en realiteitszin.

Als er na een rechterlijk vonnis door bemiddeling van de deurwaarder alsnog een betalingsregeling getroffen wordt tussen schuldeiser en schuldenaar, dan kan een deurwaarder voor zijn bemiddeling kosten in rekening brengen. Die kosten zijn niet geregeld in het Besluit tarieven ambtshandelingen gerechtsdeurwaarders (Btag), omdat het bemiddelen bij een betalingsregeling niet onder de ambtelijke handelingen van een deurwaarder valt. En dat leidt tot onrust, misbruik en scheve verhoudingen. Van daaruit kunnen we dus twee kanten op. Breng die kosten helemaal niet in rekening – dat is het standpunt van Van Os. Of breng die kosten wel in rekening, maar zorg dat je er voor iedereen duidelijke afspraken over maakt – is het standpunt van Reijn. Maar

over één ding zijn beide deurwaarders het helemaal eens: het moet eindelijk eens geregeld worden.

SCHEVE VERHOUDINGEN

“Voor het CJIB en de IBG is het geregeld met een wettelijk tarief” legt Van Os zijn ongenoegen uit, “bij bankzaken is het geregeld in die zin dat je in gevolge de Wet op het Consumptief Geldkrediet geen regelingskosten mag rekenen. En voor de meesten is er niets geregeld. Dat is scheef natuurlijk. Je moet iets regelen.” Daar gaat het Reijn eigenlijk ook om: “Er wordt de indruk gewekt dat wie regelingskosten in rekening brengt aan het graaien is. Dat wil ik bestrijden. Ik ben niet voor, niet tegen, ik zeg alleen: onder omstandigheden moet het kunnen, en dan moet geregeld worden

onder welke voorwaarden, tegen welke kosten enzovoorts. Deze discussie is binnen de KBvG en haar voorganger de KVG al tientallen jaren gaande. De KBvG stelt: het staat niet in het Btag, dus het mag niet. Wij zeggen: het staat niet in het Btag want het is geen ambtshandeling, dus val je terug op het Burgerlijk Wetboek waarin de grondslag is te vinden. Het probleem is dat het Burgerlijk Wetboek wel de grondslag voor het berekenen geeft, maar niet aangeeft welk bedrag redelijk is. Zolang

het niet geregeld is zul je wildgroei krijgen. Want we hoeven er niet omheen te draaien dat er collega's zijn die waanzinnige bedragen voor hun bemiddeling vragen. Daarom bepleit ik ook: regel het."

Wat de hoogte van de bedragen betreft, kun je volgens Reijn meerdere kanten op. Hij verwijst naar de Belgische wetgever die een tafel voorschrijft: hoe hoger de termijnbetaling, hoe hoger de kwijtingskosten zoals dat daar heet. Zelf houdt hij voorlopig het oude deur-

Op 19 mei 2009 heeft het Gerechtshof Amsterdam uitspraak gedaan over regelingskosten. De rechter heeft daarbij vastgesteld dat het bemiddelen bij een betalingsregeling niet valt onder de ambtelijke praktijk van de gerechtsdeurwaarder, maar onder andere, toegestane, nevenactiviteiten. In dit geval gaat het om het optreden als incassogemachtigde. Het Hof doet echter geen principiële uitspraak over de vraag of de deurwaarder daar kosten voor in rekening mag brengen. Het stelt slechts vast dat de deurwaarder in het onderhavige geval correct evenwicht heeft bewaakt tussen zijn ambtelijke en niet-ambtelijke taak.

waarderstarief aan van 3,57 euro per betaling, ongeïndexeerd. Reijn: "Dat is niet veel maar het gaat ons om het principe: wij vinden dat je een signaal aan de debiteur af moet geven. Er kan van alles. Als een beslag alleen maar meer kosten voor de debiteur met zich meebrengt en hij wil dat voorkomen, dan moet je hem een regeling toestaan: zo moet je je vak uitoefenen, dat is fatsoenlijk. En daar moet je dan een redelijk bedrag aan regelingskosten voor kunnen rekenen. Wat is redelijk, dat is dan de vraag." Daar heeft Van Os een duidelijk antwoord op: "Wij hebben altijd gezegd, dat valt onder incasso- of afwikkelingskosten." Maar Reijn vindt dat niet juist. "Voorheen hadden we het deurwaardersreglement waar regelingskosten en afwikkelingskosten instonden. Nou zijn wij een vrije marktpartij geworden en nu zijn afwikkelingskosten niet meer vanzelfsprekend. Dan zullen een heleboel opdrachtgevers zeggen: dat doen we niet, gratis krediet verstrekken: een betaling in termijnen regelen en dan ook nog zelf de kosten dragen."

TUSSEN MACHT EN MARKT

We moeten met de discussie naar een principiële niveau. Wat is er volgens Van Os nou eigenlijk mis met het in rekening brengen van regelingskosten? Hij heeft een aantal argumenten. Het eerste gaat over macht. Van Os: "Kijk, wij zijn de sterke arm. Iemand is veroordeeld tot betalen en wij komen dat vonnis uitvoeren. We hebben de macht om iemand een regeling toe te staan of niet, en dan gaan we kosten berekenen. Dat klopt niet." Maar daar is Reijn het niet mee eens, want dat is nou precies waar de rechter zich over uitgesproken heeft: "Je hebt inderdaad een machtspositie, en dan moet je kijken of die macht op een redelijke manier gebruikt wordt. Het Gerechtshof heeft gezegd dat het in dit geval redelijk was: de regeling was immers in het voordeel van de debiteur." Van Os: "Maar in de praktijk is het in rekening brengen van regelingskosten

eigenlijk nooit redelijk. Kijk, iemand is al veroordeeld, dat wil zeggen, hij staat al met zijn rug tegen de muur. Als laatste redmiddel zet je nu een betalingsregeling in. Dan moet je zo iemand niet ook nog met extra kosten opzadelen. Daarnaast is het aan een debiteur niet uit te leggen dat hij bij de ene deurwaarder wel en de andere deurwaarder geen regelingskosten moet betalen. "Er is een vorm van rechtsongelijkheid."

"Ik zie het als een tegenstelling tussen marktwerking en de taak van de deurwaarder als openbaar ambtenaar" legt Van Os zijn positie verder uit. "Op het moment dat hij als ambtenaar optreedt voor de executie van een vonnis, dan zou hij zich niet meer als marktpartij moeten gedragen. Dan zijn de kosten getarifeerd en daar zou hij het voor moeten doen." Dat lijkt Reijn echter niet slim: "De marktwerking houdt in dat als de kosten niet linksom worden gerealiseerd, dat ze dan rechtsom worden gerealiseerd. Als je alleen het Btag hebt om je inkomsten uit te halen, dan stimuleer je dat een deurwaarder alleen handelingen doet die daar onder vallen, bijvoorbeeld door zoveel mogelijk beslagen te leggen." Van Os heeft meer vertrouwen in de deurwaarder die hij 'meer maatschappelijk werker dan de maatschappelijk werker zelf' noemt. Bovendien is Van Os van mening dat een afspraak tussen de deurwaarder en zijn opdrachtgever over afwikkelingskosten geen reden kan zijn om opeens regelingskosten te berekenen aan de debiteur.

Vertrouwen in de beroepsgroep heeft Reijn net zo goed: "Maar als een deurwaarder zijn werk goed doet, dan is hij er ook niet tegen dat dit soort dingen geregeld worden. Maar die deurwaarders die hun werk niet goed doen krijgen alle aandacht in de media en dan heeft de hele beroepsgroep daar onder te lijden. Ik denk dus dat collega Van Os niet realistisch is. Het is wel wenselijk wat hij zegt, maar het is niet de realiteit."

Jacques Reijniers, hoogleraar inkoopmanagement
aan de Nyenrode Business Universiteit

‘De markt moet de opdrachtgever opvoeden’

Steeds vaker gaan grote opdrachtgevers over tot het aanbesteden van incassotrajecten. Zowel bij de gerechtsdeurwaarders als bij de incassobureaus is hiermee nog weinig ervaring opgedaan. Leidt aanbesteden per definitie tot bodemprijzen? En hoe kan worden voorkomen dat de kwaliteit van de dienstverlening in gevaar komt? Jacques Reijniers, hoogleraar inkoopmanagement aan de Nyenrode Business Universiteit, licht toe hoe het spel gespeeld moet worden.

Kunt u, om te beginnen, verklaren waarom het fenomeen aanbesteden zo in opkomst is?

“**A**ls we over aanbesteden spreken bedoelen we doorgaans Europees aanbesteden. De Europese Gemeenschap hecht eraan dat alle aanbieders een eerlijke kans krijgen, ongeacht waar ze zijn gevestigd. Vandaar dat de overheid gehouden is alle werken, diensten en leveringen boven een bepaalde drempel openbaar aan te besteden. Openbaar aanbesteden is daarbij – als het tenminste goed gebeurt – volledig transparant, en dat is erg belangrijk als je publiek geld uitgeeft. Als spin-off van die beweging besteden ook bedrijven steeds vaker contracten aan, al is de filosofie erachter een andere:

doorgaans wil men graag kosten besparen. Daar is overigens niets mis mee – dat is een normale, gezonde ondernemingsdoelstelling. Probeer zo efficiënt mogelijk te werken, probeer verspilling tegen te gaan en zorg dat je de beste kwaliteit tegen de beste prijs krijgt.”

Nu is de prijs iets dat heel gemakkelijk te beoordelen is. Het wordt lastiger als je moet beoordelen wat je precies krijgt voor die prijs...

“Een terechte constatering. Als ik potloden, toiletpapier of stadsbussen inkoop, kan ik specificaties vergelijken en zelfs zaken vooraf testen. Bij diensten ligt dat ingewikkelder, want het unieke daarvan is dat de kwaliteit van de dienst pas daadwerkelijk

beoordeeld kan worden op het moment dat de levering plaatsvindt. En dat gebeurt pas ná het contracteren. Dat is een risico waarvan je je als aanbestedende partij goed bewust moet zijn.”

Laat zien wat je als extra's kan bieden

Laat een dienst als incasseren zich tegen die achtergrond goed aanbesteden?

“Ja, want het versturen van een aanmaning is weliswaar een dienst, maar het is wel een standaard dienst, een ‘commodity’ zoals dat in het inkoopvak heet. Het is een dienst die door heel veel aanbieders geleverd kan worden en die er in alle gevallen hetzelfde uitziet. Een aanmaning is een aanmaning, of die nu wordt verstuurd door een kantoor van 5 man of door een kantoor van 5000 man: die aanmaning is precies hetzelfde. Op het moment dat een opdrachtgever weet dat er voor de dienst die hij wil afnemen heel veel aanbieders zijn, zal hij genege zijn puur te kijken naar wie de laagste prijs kan bieden. Dan zet je eenvoudigweg een volume ‘aanmaningen’ in de markt en daar laat je leveranciers op bieden. En dat zal werken, want als er dan een leverancier is die om de een of andere reden per se de opdracht wil hebben, is de kans groot dat die iets met die prijs gaat doen. Als je bijvoorbeeld veel capaciteit beschikbaar hebt, dan kan het aantrekkelijk zijn die capaciteit zelfs onder de kostprijs te verkopen om maar te zorgen dat je werk hebt voor je mensen.”

Maar wie garandeert vervolgens dat de kwaliteit van het incassotraject daar niet onder lijdt? Dat goedkoop op den duur duurkoop wordt, domweg omdat de prestaties niet goed zijn?

“Doorgaans lost men dat op door als aanbestedende partij van tevoren goed op te schrijven aan welke kwaliteitscriteria de prestaties van een leverancier moeten voldoen. Ik noem maar een dwarsstraat: voor een bepaalde datum verstuurd, of eerst een vriendelijke reminder, en daarna pas een harde brief. Of een bepaalde te behalen ‘conversie’: x procent moet worden geïnd. In ieder geval iets dat ‘meetbaar’ is en dat je na verloop van tijd kunt beoordelen. Wil

je dat overigens echt goed doen, dan moet je op basis van die contractuele afspraken op permanente basis de prestaties beoordelen. Je spreekt dan over professioneel contractmanagement.”

Dat klinkt mooi, maar wat als die eisen nogal onredelijk zijn of in het geheel ontbreken?

“Zijn ze onredelijk, dan moet je eenvoudigweg niet inschrijven. In die zin moet de markt de opdrachtgever tijdig opvoeden. Ontbreken ze, dan ligt er in mijn ogen een kans. Dan zou ik zeggen: ga in dialoog met de aanbestedende partij en vraag expliciet wat de kwaliteitscriteria zijn waaraan de dienst bij levering moet voldoen. Gaat het echt alleen om de laagste prijs, of spelen kwaliteit, leveringsvoorwaarden of additionele wensen eveneens een rol? Het is dus van essentieel belang dat de inschrijver vooraf vragen kan stellen alvorens in te schrijven, want volgens de Europese aanbestedingsregelgeving mogen tussen het publiceren van de vraag en het gunnen geen verdere vragen gesteld worden.”

Dat klinkt alsof de aanbestedende partij niet altijd goed weet wat hij wil...

“Dat kun je zo zien. Ook dat is echter onderdeel van het inkoop-verkoop spel. Als leverancier moet je op de eerste plaats heel goed begrijpen wat de motivatie is van de aanbestedende partij om een aanbesteding in de markt zetten. Als je weet dat de laagste prijs

kwaliteitscriterium dat als criterium wordt meegenomen naast de prijs.”

U gebruikt de woorden ‘voorafgaand aan de bieding’... waarom kan ik als aanbieder niet gewoon tijdens het biedproces laten zien wat ik waard ben?

“Dan is het doorgaans te laat, omdat de aanbestedende partij vooraf zélf al bedacht heeft wat de criteria moeten zijn. Dan word je als leverancier geconfronteerd met twee A4-tjes met vragen die je moet invullen, want dat vergelijkt het gemakkelijkst. Als je als aanbieder op dat moment nog drie punten toevoegt, is het maar de vraag of de aanbestedende partij dat weet te appreciëren. Er is een grote kans dat hij het niet ervaart als iets extra’s ten opzichte van een andere aanbieder die gewoon een lagere prijs biedt.”

Hoe kun je nu een ‘commodity’ tot iets maken dat toch onderscheidend is?

“Ja, dat vraagt enige creativiteit – maar het loont. Belangrijk is dat je heel goed beseft dat er voor de aanbestedende partij meerdere dingen zijn die zijn kosten bepalen: het gaat niet alleen maar om wie voor het minste geld een incassotraject kan opstarten. Ben je als aanbieder in staat de organisatiekosten van je opdrachtgever te verlagen, dan kan dat doorslaggevend zijn.”

Kunt u daarvan een voorbeeld noemen?

“Kijk naar MKB Brandstof. Die hebben een

Ga in dialoog met de aanbestedende partij

een heel belangrijke factor is, dan moet je daar natuurlijk wel wat mee doen. Maar als je het spel echt goed speelt, dan zorg je ervoor dat je je als aanbieder voorafgaand aan de bieding heel goed profileert en positioneert. De ‘marketing’ wordt belangrijk: laat zien wat je als extra’s kunt bieden dat een ander niet kan bieden – al was het maar omdat die niet op het idee is gekomen. Daardoor open je de ogen van de aanbestedende partij en is de kans groot dat jouw ‘unique selling proposition’ wordt vertaald in een objectief

‘commodity’ – want tanken kun je overal – toch tot een aantrekkelijke propositie weten om te bouwen. Wat doen ze? Zij leveren per maand alle tankbeurten op één rekening, en wel zo dat de fiscus daar ook mee kan leven. Dat bespaart dus kosten op de afdeling administratie. Daar zijn ondernemers gevoelig voor. Zoiets kan ik mij bij deurwaarders ook heel goed voorstellen: zie je kans de opdrachtgever te helpen bij het vereenvoudigen van zijn interne processen? Kun je een rol spelen in het verzorgen van de manage-

mentrapportage? Dáár zit de ondernemersruimte bij dit soort ontwikkelingen... denk niet alleen na over wat je recht-toe-recht-aan dienstverlening moet kosten om in aanmerking te komen voor de aanbesteding, maar verplaats je in de opdrachtgever en kijk of je iets kunt doen wat op een andere manier bijdraagt aan zijn onderneming. Dan kun je het verschil maken.”

**Teunis Nieuwpoort,
gerechtsdeurwaarder en
directielid Flanderijn,
reageert:**

“Als Flanderijn hebben wij inmiddels wel veel ervaring met aanbestedingen en hebben daar een dubbel gevoel bij. Ik snap dat opdrachtgevers met een openbare aanbesteding transparantie en kostenbesparing willen bewerkstelligen. Het probleem zit in het gegeven dat inkopers regelmatig weinig tot niets van het product gerechtsdeurwaardersdiensten en incasso snappen. Een voorgesprek is daarom vaak noodzakelijk. Het is van belang te weten wat de omvang en kwaliteit van de incassoportefeuille is en welke diensten worden verlangd. Uit dit soort gesprekken blijkt vaak dat aanbesteders niet goed op de hoogte zijn van het incassoproces, de werkzaamheden van gerechtsdeurwaarders en de wettelijke bepalingen. Een paar voorbeelden? Een aanbesteder verlangde afspraken op basis van “no cure no pay” en vroeg vervolgens welke kosten aan hen in rekening gebracht zouden worden. Soms worden door aanbesteders diensten verlangd die wettelijk niet zijn toegestaan. Te denken valt aan het verkrijgen van bestanden met GBA-gegevens of uitgebreide verhaalsinformaties. Wij zijn daar heel strikt in, maar hebben wel het gevoel door deze correcte opstelling aanbestedingen mis te lopen.”

Gerechtsdeurwaarders zijn ambtenaar én ondernemer. In de rubriek 'Ondernemend' komen onderwerpen aan bod die vooral die laatste dimensie belichten. Ondernemers uit de beroepsgroep die voorop lopen, vertellen over hun keuzes en aanpak als het gaat om (specifieke aspecten van) de bedrijfsvoering. Deze keer: **Maurice Rietveld van PVU Gerechtsdeurwaarders** over de invoering van kwaliteitsnormen.

A man in a dark jacket and checkered shirt stands next to a large, abstract, metallic sculpture in a snowy outdoor setting. The sculpture is composed of several tall, pointed, metallic structures. The background shows a clear blue sky and some buildings in the distance.

KBvG Normen voor Kwaliteit wijzen ondernemer de weg omhoog

Met de 'KBvG Normen voor Kwaliteit' heeft de KBvG een kwaliteitsstandaard willen neerzetten die zich mede richt op het borgen van commerciële kwaliteit van de dienstverlening en het voeren van een goede bedrijfsvoering. Is dat gelukt? En hoe pakt dat uit in de praktijk? Maurice Rietveld van PVU ging aan de slag met de Gids voor Zelfevaluatie en kwam tot de conclusie dat de nieuwe normering een sterk positieve weerslag kan hebben op de ondernemingsstrategie.

De eerste afspraak voor Kerst wordt op het laatste moment geannuleerd: als gevolg van het barre winterweer moet ook de directie van PVU meehelpen met het uitrijden van exploten om alles op tijd weg te krijgen. Een nieuwe afspraak met Maurice Rietveld vindt gelukkig wel doorgang. Rietveld is één van de drie firmanten die aan het hoofd staat van het middelgrote Brabantse deurwaarderskantoor – en degene die als 'trekker' fungeerde bij de recente zelfevaluatie aan de hand van de nieuwe kwaliteitsnormen. Hij steekt de hand direct in eigen boezem: "De Gids voor Zelfevaluatie is al medio 2008 verspreid. Uiteindelijk zijn we er pas in de loop van 2009 aan toegekomen ermee aan de slag te gaan. Het is iets waar je echt tijd voor vrij moet maken – al vind ik het persoonlijk wel positief dat je niet direct gedwongen wordt voor veel geld een of ander extern bureau in te huren."

Het heeft dan even mogen duren, eenmaal aan de slag ging het managementteam van PVU de diepte in. Rietveld: "Dat moet ook wel, want de normen hebben betrekking op het hele werkproces. Van het eerste contact met een eventuele opdrachtgever tot het

kunnen terugvinden van een al gesloten dossier: alles moet je tegen het licht houden." Dat klinkt redelijk tijdrovend, geeft ook Rietveld toe, maar in de praktijk blijkt dat maar voor een aantal onderdelen op te gaan. "Voor veel zaken is het een kwestie van constateren: daar voldoen we aan. Of: daar voldoen we niet aan, maar als we een

Goed dat je niet direct gedwongen wordt voor veel geld een of ander extern bureau in te huren

kleine wijziging doorvoeren is het goed", aldus Rietveld. "Zo hebben we bijvoorbeeld in onze nieuwe arbeidsovereenkomsten expliciet een artikel opgenomen met betrekking tot de geheimhoudingsplicht en autorisaties. Dat was bij ons wat verwaterd tot een soort mondelinge mededeling bij aanneming. Maar om bijvoorbeeld elk moment te kunnen vaststellen hoe je er als onderneming voor staat, dat is een stuk ingewikkelder. Je moet dan namelijk allerlei kengetallen vaststellen en diep in je klantprocessen duiken."

TE VER UITGESPLITST

De PVU-directie greep de zelfevaluatie aan om eens kritisch naar de eigen processen en de opdrachtgevers te kijken. Een weerbarstig traject, aldus Rietveld, maar wel een exercitie die – om in de woorden van de Gids voor Zelfevaluatie te blijven – 'blinde vlekken aan het licht bracht en ingesleten werkwijzen evalueerde'.

"Dit proces heeft ons bewust aan het denken gezet in termen van ondernemerschap", zegt Rietveld. "Om een voorbeeld te noemen: we werkten al enige tijd met een front office. Op die plek hadden we de meer eenvoudige administratieve ondersteuning gecentraliseerd waardoor we een aantal werkzaamheden bij diverse afdelingen weg konden halen. Leek een goed idee, totdat we in het kader van de zelfevaluatie eens gingen kijken naar de werkafspraken en het behandelplan met betrekking tot een bepaalde grote opdrachtgever. Pas toen kwamen we erachter dat door deze kantooropzet dossiers heel vaak van de ene

afdeling naar de andere afdeling gingen en weer terug. Ondanks het feit dat iedereen keurig binnen normale afhandeltijden zijn werk deed, ontstond daardoor heel veel verborgen wachttijd: per dossier opgeteld vele dagen. We hadden, met de beste bedoelingen overigens, de taken te ver uitgesplitst. Inmiddels hebben wij de dossiers weer bij één behandelaar teruggebracht die alles doet en de gemiddelde afhandeltijd is met zes dagen bekort. Met als bonus dat we veel minder wijzigingen in het systeem hebben. In het verleden moesten we steeds mutaties doorvoeren om te weten waar het dossier zich bevond, nu is dat onmiddellijk duidelijk waardoor er ook meer rust in de behandeling is gekomen."

STILSTAAN BIJ KEUZES

Dat de doorloop snelheid van het dossier rechtstreeks te maken heeft met het rendement van dat dossier is op zich geen eye-opener – wel dat je kennelijk eerst afstand moet nemen van het proces om onevenwichtigheden in dat proces te kunnen lokaliseren, zegt Rietveld.

Vier invalshoeken

Op 17 december 2009 heeft de ledenraad de Verordening KBvG Normen voor Kwaliteit vastgesteld: een samenhangende set van bepalingen waaraan een gerechtsdeurwaarder moet voldoen, uitgewerkt in meerdere best practices. De best practices zijn opgenomen in het Reglement KBvG Normen voor Kwaliteit. Deze splitsing maakt het mogelijk nieuwe inzichten snel in regelgeving te verwerken, zonder de basis als geformuleerd in de normen aan te hoeven tasten. De normering heeft betrekking op de toegankelijkheid, continuïteit en kwaliteit van de dienstverlening, bekeken vanuit vier invalshoeken: (1) Integriteit, (2) Professionaliteit, (3) Commerciële kwaliteit en (4) Continuïteit van de onderneming.

Size matters

De KBvG Normen voor Kwaliteit zijn integraal van toepassing op iedere in Nederland gevestigde gerechtsdeurwaarder, ongeacht de omvang van de organisatie of het dienstenpakket. De organisatorische uitwerking van de normen kan uiteraard verschillen, afhankelijk van de omvang van het kantoor. Rietveld: "Een aantal zaken is voor een organisatie als de onze niet zo relevant. Ik vind het bijvoorbeeld volstrekt vanzelfsprekend dat een kantoor van onze omvang een balie heeft waar je tijdens kantooruren kunt betalen. Ook al neemt het aantal bezoeken en betalingen jaarlijks af: onze functie is mede het incasseren van gelden. Maar voor heel kleine kantoororganisaties zal dat mogelijk anders liggen. Die zullen in de toekomst gemotiveerd moeten aangeven waarom ze niet aan de norm kunnen voldoen. Aan de nadere kant zal een heel grote organisatie wellicht beter uit de voeten kunnen met normen over 'algemeen in de beroepsgroep heersende opvattingen over eerlijk spel in marketing en reclame'. Wij zijn zeer bescheiden adverteerders."

"Je bent bezig met kwaliteitsnormen, maar omdat je daardoor gedwongen bent stil te staan bij iedere stap in het proces gaat het eigenlijk veel verder. Voor PVU heeft het zelfs implicaties op de ondernemingsstrategie gehad. We hebben namelijk onlangs heel bewust afscheid genomen van een grote opdrachtgever omdat al evaluerend duidelijk werd dat we met die klant erg veel tijd en arbeid kwijt waren en er uiteindelijk maar een beperkt rendement mee genereerden. Toen we dat eenmaal boven water hadden zijn we geen nieuw contract aangegaan."

Rietveld zou om die reden ieder gerechtsdeurwaarderskantoor willen aanraden om met de KBvG kwaliteitsnormering aan de slag te gaan. "Dergelijke trajecten krijgen al gauw het stempel: kost alleen maar tijd en geld en leveren niets op. Dat is allesbehalve waar. Dit instrument dwingt je om in de hectiek van alledag stil te staan bij allerlei operationele en strategische keuzes. Je wordt gedwongen te kunnen uitleggen waarom je de dingen doet zoals je ze doet en dat is heel goed."

Rietveld ziet het opleggen van normen dan ook allesbehalve als een vorm van tegen het vrije ondernemerschap indruisende betutteling. "In tegendeel: gezien de positie die deze beroepsgroep inneemt in het rechtsbestel en de maatschappij dienen we te zorgen voor een hoge mate van transparantie. Daar past een kwaliteitskader bij waarbinnen je werkt, anders ontstaan er voortdurend interpretatieverschillen en zijn uitwassen niet te voorkomen."

BIJ DE LES HOUDEN

Wel staat of valt het initiatief van de KBvG volgens Rietveld met de opvolging die eraan wordt gegeven. "Als je dit eenmalig doet, is het effect beperkt. Het idee om geregeld een audit uit te voeren lijkt me zinvol, wil je iedereen bij de les houden. Voor de beroepsgroep blijft het van belang om goede prestaties neer te zetten en de kwaliteit van het werk te garanderen. Dat geldt voor de grote, centraal aangestuurde kantoororganisaties, maar nog meer voor de kleinere die vaker maatwerk leveren en daardoor per geval zelf allerlei afwegingen moeten maken."

Over onafhankelijkheid en mededinging...

Op 17 december 2009 heeft de ledenraad de Verordening KBvG Normen voor kwaliteit en de Verordening Onafhankelijkheid van de gerechtsdeurwaarder aangenomen. De Verordening op de Onafhankelijkheid komt er kort gezegd op neer dat participatie door anderen dan gerechtsdeurwaarders toegestaan is, maar tot een bepaalde grens qua zeggenschap en risico. Een gerechtsdeurwaarder mag daarbij geen opdrachten van of via zijn participant accepteren.

Sommigen zullen deze verordening te mager vinden. Zoals de evaluatiecommissie die in haar rapport Noblesse Oblige stelt dat gerechtsdeurwaarderskantoren uitsluitend aan gerechtsdeurwaarders in eigendom zouden moeten toebehoren. Anderen, zoals de NMa, twijfelen aan de noodzaak voor deze beperkingen.

Tegenstanders van regulering stellen dat gerechtsdeurwaarders zich in hoofdzaak met incasso bezighouden en door de bevoegdheid tot het verrichten van ambtshandelingen een oneerlijke concurrentiepositie hebben.

Het is zaak om deze argumenten kritisch te beschouwen. Zo bestaat de bevoegdheid van de gerechtsdeurwaarder om naast zijn ambtelijke handelingen gelden voor derden te ontvangen al sedert het Deurwaardersreglement van 1934. In die afgelopen vijfenzeventig jaar is niet gebleken dat de gerechtsdeurwaarder tengevolge van zijn ambtelijke bevoegdheid tot incassomarktleider is geworden, integendeel. Blijkens cijfers van de Nederlandse Vereniging van Incasso-ondernemingen hebben gerechtsdeurwaarders een gering marktaandeel in de incasso. Dat gerechtsdeurwaarders zich in hoofdzaak met incasso bezighouden, is een veronderstelling die niet op de werkelijkheid is gebaseerd.

Dat de gerechtsdeurwaarders geen groot aandeel hebben op de incassomarkt is ook niet onlogisch: een gerechtsdeurwaarder is aan veel striktere regelgeving gebonden, waaronder sinds enige jaren ook nog de verordeningen van de KBvG. Een gerechtsdeurwaarder mag niet alle middelen aanwenden om tot incasso te komen, maar dient zijn werkzaamheden altijd te toetsen aan de verantwoordelijkheden van zijn ambt. Nog los daarvan heeft de gerechtsdeurwaarder zijn 'naam' niet mee: evenmin als bij elke burenruzie de politie wordt gebeld, wordt voor elke late betaling een gerechtsdeurwaarder ingeschakeld.

Er zijn goede gronden om de participatie van opdrachtgevers uit gerechtsdeurwaarderskantoren te weren. Veeleisende klanten en de concurrentieverhoudingen in de markt leggen al voldoende spanning op de gerechtsdeurwaarder. Die moet daaraan tegenspel kunnen bieden zonder daarbij ook nog eens rekening te moeten hou-

den met de belangen van aandeelhouders die in tegenstelling tot de gerechtsdeurwaarder niet worden beperkt door wettelijke beroeps- en gedragsregels.

Met het vaststellen van de verordeningen door de ledenraad heeft de beroepsgroep naar mijn mening de grenzen van de marktwerking helder, goed voorbereid en goed gemotiveerd aangegeven. Het is nu aan de staatssecretaris van Justitie ons hierin te ondersteunen,

*Mr. John Wisseborn,
voorzitter van het bestuur van de KBvG*

Haags dagboek

Het is een koude januari ochtend als ik klunend, maar heelhuids, mijn auto bereik. Op weg naar Den Haag neem ik mij voor mijn e-mail niet te openen voor 10.00 uur. Een van de bestuursleden heeft mij een 'praktische gids voor het beheersen van e-mailverkeer' cadeau gedaan en ik heb begrepen dat het driemaal daags inplannen van het lezen van je e-mail de manier is om niet verdwaald te raken in de 'e-mail jungle'.

2009 is vrijwel geruisloos overgegaan in 2010. Het Bureau van de KBvG heeft de jaarplanning voor de bestuurs-, ledenraads- en algemene vergaderingen gereed en de uiterste data voor het verzenden van de vergaderstukken geagendeerd. Vandaag staat voor de secretaresses Anieta Baidjoe, Fiona Janssen en Mariska van Hierden in het teken van de heffingnota's en de overzichten van de door de leden behaalde opleidingspunten in het kader van de permanente educatie. Ik heb op mijn agenda de agenda van de Eerste Kamercommissie Justitie en contact met onder meer ons pr-bureau en ons public affairs-bureau. Daarnaast vergadert de commissie Waarborgfonds vanmiddag over het eerste concept van het advies aan de ledenraad.

Op kantoor aangekomen start ik mijn computer op en is mijn voor-nemen alweer van de baan. Een quickscan door de mailbox. Een e-mail van een Duitse collega die geïnteresseerd is in de Nederlandse beroepsgroep en vraagt wat het gemiddelde salaris van een Nederlandse gerechtsdeurwaarder is. Een notaris die vraagt aan welke eisen de statuten van een deurwaarderskantoor dienen te voldoen, gezien de aanstaande verordening Onafhankelijkheid van de gerechtsdeurwaarder. Veel vragen van het publiek over de overgang van IBG naar DUO en de kosten van de betekening van de rechtsovergang, vragen over beslaglegging, de termijn van aankondiging, beslag op spullen die –schijnbaar – niet toebehoren aan de schuldenaar en – zoals gewoonlijk – veel vragen over de berekening van de beslagvrije voet. Voer voor Annelies van den Brink en Lianne Kunst, de juristen van de KBvG.

Na enkele vragen te hebben beantwoord, merk ik dat mijn quickscan van de mailbox een 'not-so-quickscan' is geworden. Nu eerst onze concept teksten voor de juridische bijsluiters naar de sociaal raadsliden mailen voor commentaar. Deze bijsluiters leggen in niet-juridische taal uit wat bijvoorbeeld de aanzegging van een woningontuiming betekent en wat de betekening van een vonnis wil zeggen. Volgende punt op de agenda: afstemming met Justitie over de agenda voor het bestuurlijk overleg tussen Justitie en de KBvG. De KBvG heeft veel activiteiten te melden en het lijkt erop dat de agenda voor dit overleg haar zwaartepunt krijgt bij het onderdeel 'Wat verder ter tafel komt'. Ondertussen druppelen de leden van de KBvG commissie Waarborgfonds binnen. Het wordt een goede vergadering en na nog wat telefoontjes sluit ik mijn computer af, die het daar niet mee eens is en besluit een paar updates uit te voeren.

Thuisgekomen kluun ik naar mijn voordeur en vraag mij af of degene die ik vandaag per email heb aangezegd dat hij moest koken, die mail wel gelezen heeft. Gelukkig blijkt die mail niet in de jungle verloren te zijn gegaan.

*Mr. Karen M. Weisfelt,
Directeur van de KBvG*

AGENDA

Vergaderdata bestuur

8 feb	Kantoor KBvG
15 maart	Kantoor KBvG
12 april	Kantoor KBvG
3 mei	Kantoor KBvG
28 mei	Hilton Soestduinen
28 juni	Kantoor KBvG
6 sept	Kantoor KBvG
4 okt	Kantoor KBvG
1 nov	Kantoor KBvG
19 nov	Hilton Soestduinen
6 dec	Kantoor KBvG

Vergaderdata ledenraad

18 feb	Regardz 'de Heerlijkheid' Ermelo
15 april	Hilton Soestduinen
10 juni	Regardz 'de Heerlijkheid' Ermelo
9 sept	Regardz 'de Heerlijkheid' Ermelo
14 okt	Regardz 'de Heerlijkheid' Ermelo
11 nov	Regardz 'de Heerlijkheid' Ermelo

Data Algemene

Ledenvergadering

29 mei	Hilton Soestduinen
20 nov	Hilton Soestduinen

SAMENSTELLING BESTUUR PER 1 JANUARI 2010

Per 1 januari bestaat het bestuur uit de volgende personen:

- Mr. J.M. (John) Wisseborn
(Voorzitter/portefeuille Algemene zaken en Externe betrekkingen)
- Mw. N. (Nienke) van Bockhooven
(Vice-voorzitter/secretaris/portefeuille Interne betrekkingen)
- F. (Frans) Engelage
(Penningmeester/portefeuille Financiën en Interim-portefeuillehouder Opleiding)

- A.C.C.M. (Jos) Uitdehaag
(Portefeuille Internationaal)
- M.J.C. (Michel) van Leeuwen
(portefeuille Interne Betrekkingen)
- J. (Jeroen) Nijenhuis
(portefeuille Ambtsuitoefening)
- W.W.M. (Wilbert) van de Donk
(portefeuille Ondernemerschap en Kwaliteit)

SAMENSTELLING LEDENRAAD PER 1 JANUARI 2010

De ledenraad bestaat per 1 januari 2010 uit de volgende (plaatsvervangend) ledenraadsleden.

Ressort Amsterdam

Ledenraadslid

M.W. de Ruijter
J.G.M. Dekkers
G.A. Lasonder
Mw. C.E.A. Maathuis
M.R. Swier
A.H.P.M. van der Vleuten

Plaatsvervangend ledenraadslid

A.H. Groenewegen
H.G.M. Bouwhuis
D. Joustra

Ressort Arnhem

Ledenraadslid

P. Jansen
G.N.F. Jepma
M.G. de Jong
J.C. Noordijk
H.G. van Lohuizen
Mw. C.J.M. de Coö

Plaatsvervangend ledenraadslid

Mw. B. Pap
J. van Lunteren
M.L.B. Mak

Ressort Den Bosch

Ledenraadslid

L.C.G. van Seggelen
J.M. Esseboom
Mw. C.J.R.F.C. van Heijnsbergen
R. Groen
A.C.T. Paijmans
R.J.M. van der Vlies

Plaatsvervangend ledenraadslid

J.D. Kijk
A.M.M. Megens
Mw. A.D.J.P. Weeterings-Den Biesen

Ressort Den Haag

Ledenraadslid

W.G.A. Blume
Mw. M. Bernardt
Mw. S.J. Zijlma
A. Lodder
Mw. J.S. Pinas
A.M. Maas

Plaatsvervangend ledenraadslid

A.Ch. Boiten
Th. J. Wouters
Mw. C. Bakhuis-Van Kesteren

Ressort Leeuwarden

Ledenraadslid

P.M. Braakman
Mw. J.M.K.J. Bergsma
J. Klaassen
F.H. Weggemans
M. Hooijschuur
O.M. Jans

Plaatsvervangend ledenraadslid

P. Veltman
M. de Jong
Mw. A. Zijlstra-Knap

PERSONALIA

Benoemd:

R. Hartemink	Nijmegen	18-12-2009
R. Groen	Oosterhout	03-02-2010

Waargenomen

E.R. Bogaard
B.E. Boiten
J.A. van den Bos
W.H.W. Cock
R.H.G. Eussen
P.M.A. Hellemons
E.G.H.J. Hofstee
A.P. Jacobs
A. Kruitbosch
F. van der Meijde
G. Swagerman
G.H.J. Touber
M. van der Velden
A. de Wit

Waarnemer

A. Rouw
A.I. Haan
M.L.B. Mak
Mw. Y. Keijzer-Dijkhuis
Y. Reinders
K.J.J.C. Roelands
L.J. Venema
J.L.M. Vercoulen
J.G. Panman
A.V. den Heijer
E. Wigt-Schoenmaker
J.W. Wigt
J.W. Wigt
J.M. Esseboom

Plaats

Rotterdam
Den Haag
Arnhem
Groningen
Sittard
Bergen op Zoom
Buitenpost
Venlo
Apeldoorn
Den Haag
Leiden
Amsterdam
Amsterdam
Breda

Van

01-12-2008
12-11-2009
01-08-2009
01-10-2008
09-04-2009
01-01-2009
01-12-2008
01-11-2008
01-01-2009
01-01-2009
01-03-2009
01-03-2009
01-03-2009
01-02-2009

Tot

01-05-2010
12-05-2010
01-08-2010
01-07-2010
09-10-2010
01-07-2010
01-07-2010
01-07-2010
01-04-2010
01-07-2010
01-03-2010
01-03-2010
01-03-2010
01-07-2010

Gedefungeerd:

W. Otter	Meppel	01-01-2010
J.H. Voeten	Breda	01-01-2010
G. Wind	Deventer	01-01-2010

Jubilea 2010:

A.M.C. van den Bos	Deventer	25 jaar (01-05-2010)
J. West	Hoofddorp	25 jaar (01-05-2010)
R.C.A.M. Brandt	Dordrecht	25 jaar (01-06-2010)
P. Renkema	Veenendaal	25 jaar (01-06-2010)
A.R. Hennink	Amsterdam	25 jaar (01-08-2010)
F.J.M. van der Meer	Alkmaar	25 jaar (01-08-2010)
S. Paulusma	Amsterdam	25 jaar (01-09-2010)
M.A. van Etten	Rotterdam	25 jaar (01-11-2010)
P.C. van Roon	Amsterdam	25 jaar (25-11-2010)

UITGELICHT

Op 03 februari 2010 is **Robin Groen** benoemd tot gerechtsdeurwaarder in Oosterhout. Hij is sinds 2007 lid van de Ledenraad en sinds 2008 van de commissie Wetgeving. Robin heeft in het verleden een bijdrage geleverd aan het rapport Herbalans, diverse commissies en heeft afgifte gedoceerd aan de beroepsopleiding.

Robin is op 1 september 2004 als toegevoegd-kandidaat gerechtsdeurwaarder gaan werken en startte in 2006 zijn eigen bedrijf, **Groen Juridische Diensten** genaamd, dat incasso, advies, opleiding en detachering verzorgt.

Na zijn beëdiging zal Robin aan de slag gaan als zelfstandig gevestigd gerechtsdeurwaarder.

Per 1 januari 2010 is **Geert Wind** gedefungeerd. Geert Wind werd in 1968 benoemd tot gerechtsdeurwaarder. Eerst was hij gevestigd in Den Haag, later in Deventer. Naast zijn werk als gerechtsdeurwaarder heeft hij zich ingezet voor de beroepsgroep. Hij was lid van verschillende commissies van de KBvG, waaronder de commissie Wetgeving.

Na zijn lidmaatschap van de eerste commissie Van der Winkel, die advies gaf over de herziening van de tarieven voor ambtshandelingen, werd Wind in 2007 lid van de commissie Van der Winkel die op grond van artikel 85 Gerechtsdeurwaarderswet de KBvG heeft geëvalueerd. In maart 2009 bracht deze commissie haar advies uit in het rapport Noblesse Oblige.

Ook nu hij zijn ambt heeft neergelegd blijft Geert Wind als adviseur van de KBvG aan de beroepsgroep verbonden.

KBvG LEDENREGISTER: MUTATIES A.U.B. DOORGEVEN

Een vriendelijk en dringend verzoek van het Bureau van de KBvG: geef (e-mail-) adreswijzigingen en wijzigingen van kantoornaam tijdig door via kbvg@kbvg.nl.

Ook worden wij graag tijdig geïnformeerd over voortijdige beëindigingen van toevoegingen of van waarnemingen.

REGISTER GERECHTSDEURWAARDERS®

Na een periode van hard werken is het zover. Het Register Gerechtsdeurwaarders® zal binnenkort 'live' gaan. Aan de hand van het register kunnen derden (bijvoorbeeld in het kader van de digitale aanlevering van dagvaardingen of het e-derdenbeslag) controleren of de ambtelijke bevoegdheid bestaat.

Het register wordt gekoppeld aan het KBvGnet (www.kbvg.nl) en is dag en nacht te raadplegen. Het is dus belangrijk dat de informatie in het register juist en actueel is. De gegevens in het Register Gerechtsdeurwaarders worden rechtstreeks gehaald uit het ledenregister van de KBvG. Het is dus van groot belang dat het Bureau van de KBvG tijdig op de hoogte wordt gesteld van gegevens zoals de (voortijdige) beëindiging van een toevoeging of een waarneming. Leden waarvan de toevoeging niet tijdig wordt verlengd of waarvan het Bureau geen besluit van verlenging ontvangt, zijn per datum einde toevoeging geen lid meer van de KBvG. Ook dat wordt direct doorvertaald naar het Register Gerechtsdeurwaarders.

DIGITALE BEWIJSNUMMERS

AD NieuwsMedia verstrekt sinds 1 maart 2009 aan adverteerders niet langer een fysiek bewijsnummer voor het feit dat een advertentie is geplaatst. In plaats hiervan ontvangt de adverteerder een digitaal bewijsnummer. Aan het Bureau van de KBvG werd gevraagd hoe de rechterlijke macht omgaat met deze digitale bewijsnummers. Het Bureau heeft de vraag voorgelegd aan de Raad voor de Rechtspraak. Zij gaf het volgende antwoord: 'de rechtbank dient, indien het een advertentie op verzoek van een derde betreft, een print te ontvangen van het document dat men te zien krijgt, wanneer men het digitale nummer aanklikt'.

DOOR KBvG INGEDIENDE TUCHTKLACHTEN

De KBvG bevordert de goede beroepsuitoefening door de leden en doet dat, onder meer en indien nodig, door middel van het indienen van tuchtklachten tegen leden. In deze rubriek worden uitspraken in door de KBvG ingediende klachten toegelicht.

Verstrengeling gerechtsdeurwaarderskantoor en handelsinformatiebureau

Materieel belang in en fysieke verstrengeling gerechtsdeurwaarderskantoor en handelsinformatiebureau. Handelen in strijd met artikelen 20 Gdw en 1, 2, 5 en 12 Verordening beroeps- en gedragsregels gerechtsdeurwaarders.

De Kamer geeft in haar uitspraak aan dat een gerechtsdeurwaarder in de eerste plaats een publiek ambtenaar is. Een handelsinformatiebureau heeft tot doel gegevens te verzamelen en te verkopen. Naar het

oordeel van de Kamer dient een gerechtsdeurwaarder zich te onthouden van het nemen van een belang in een dergelijk bureau. Betrokkenheid bij een handelsinformatiebureau verdraagt zich niet met de publieke functie van gerechtsdeurwaarders. De Kamer legt de maatregel van berisping op.

Kantoor houden in een andere plaats dan de plaats van vestiging

De KBvG diende een klacht in wegens handelen in strijd met artikel 16 lid 1 Gdw en de KBvG Normen voor Kwaliteit wegens het niet houden van een kantoor in de plaats van vestiging van de gerechtsdeurwaarder, het door kruisen van het vestigingsbeleid en het negeren van een eerdere uitspraak van de tuchtrechter. In haar uitspraak geeft de Kamer aan dat de gerechtsdeurwaarder inbreuk maakt op het vestigingsbeleid van gerechtsdeurwaarders als bedoeld in artikel 16 lid 1 Gdw. De Kamer legt een schorsing op van drie maanden. De gerechtsdeurwaarder heeft beroep ingesteld tegen de uitspraak.

Profitletters: gerechtsdeurwaarder dient controle te houden

De KBvG diende een klacht in over het feit dat door het verstrekken van briefpapier aan een incassokantoor volstrekt ten onrechte de indruk wordt gewekt dat de brief afkomstig is van de gerechtsdeurwaarders, een vordering reeds aan de gerechtsdeurwaarders in handen is gegeven en bij de gerechtsdeurwaarders in behandeling is, de gerechtsdeurwaarders is verzocht een gerechtelijke procedure op te starten en dat de gerechtsdeurwaarders de dagvaarding namens het incassokantoor al hadden opgesteld. De inhoud van de brief is opgesteld met de toestemming

van de gerechtsdeurwaarders. Door de inhoud van de brieven laten de gerechtsdeurwaarders misverstanden ontstaan over de hoedanigheid waarin zij optreden.

De KBvG acht het handelen van de gerechtsdeurwaarders in strijd met de tuchtrechtelijke norm meer in het bijzonder met de artikelen 1, 8 en 12 van de beroeps- en gedragsregels. De verzonden brieven bevatten onjuiste informatie. De KBvG is van mening dat de gerechtsdeurwaarder verantwoordelijk blijft voor die informatie. Het verstrekken van onjuiste informatie is tuchtrechtelijk laakbaar. De KBvG is er geen voorstander van dat gerechtsdeurwaarders hun briefpapier door derden laten gebruiken. Dit dient in beginsel niet te worden toegelaten. In haar uitspraak geeft de Kamer aan dat het gebruik van de betreffende brieven, – de zogenaamde ‘profit-letters’ – op zichzelf niet klachtwaardig is. Een dergelijke brief dient ter voorkoming van de feitelijke inschakeling van een gerechtsdeurwaarder waartoe een schuldeiser na het verzenden van twee aanmaningen kan overgaan. In die zin is de brief een instrument waarbij, alvorens verder stappen worden ondernomen, de debiteur een laatste mogelijkheid wordt geboden alsnog aan zijn verplichtingen te voldoen. De gerechtsdeurwaarder is echter wel verantwoordelijk voor de inhoud van een dergelijke brief. Ter zitting is gebleken dat de controle die op de inhoud van de brieven door de gerechtsdeurwaarders wordt uitgeoefend eruit bestaat dat van retour ontvangen brieven steekproefsgewijs de tekst wordt gecontroleerd. Dit is het enige controlemoment. Er worden volgens de gerechtsdeurwaarders ongeveer tienduizend brieven per jaar verstuurd en er wordt van uit

gegaan dat de opdrachtgeefster zich aan de afspraken met betrekking tot de inhoud van de brief zal houden. Er bestaat geen sanctie op contractbreuk door de opdrachtgeefster.

De Kamer acht de gang van zaken en dan met name het feit dat in de gebruikte tekst ten onrechte is vermeld dat de opdrachtgeefster heeft verzocht om een gerechtelijke procedure op te starten, dat het dossier in behandeling is genomen en dat de dagvaarding is opgesteld, dan wel dat het voornemen daartoe bestaat, terwijl daarvan geen sprake was, niet toelaatbaar. De betreffende mededelingen zijn gedaan in strijd met de waarheid en schuldenaren worden daardoor valselyk voorgelicht en onder druk gezet. De gerechtsdeurwaarders dragen hiervoor de verantwoordelijkheid. Binnen het kantoor blijkt een adequate controle of de opdrachtgever zich wel aan de afgesproken tekst van de brief zal houden te ontbreken. Er zou bijvoorbeeld een protocol moeten zijn waarbij een adequate controle op alle uitgaande brieven plaatsvindt en niet alleen op de retour ontvangen brieven.

De Kamer deelt de zorg van klaagster met betrekking tot het toegenomen gebruik van profit-letters, zeker nu gebleken is dat bij de deurwaarders een adequate controle op de inhoud en het gebruik daarvan door de opdrachtgever ontbreekt. De Kamer acht de klacht gegrond en acht, gelet op de omvang van het laakbare handelen – er worden per jaar alleen al door deze gerechtsdeurwaarders ongeveer tienduizend profit-letters verzonden – oplegging van na te noemen maatregel gerechtvaardigd. De Kamer voor gerechtsdeurwaarders verklaart de klacht gegrond en legt de gerechtsdeurwaarders de maatregel van berisping op.

Regelingskosten

Op 19 mei 2009 heeft het Gerechtshof Amsterdam (LJN BI51935) uitspraak gedaan in een procedure over de zogenaamde regelingskosten. Deze procedure was geïnitieerd door het bestuur van de KBvG, in overleg met de betrokken gerechtsdeurwaarder. Het Hof heeft in haar uitspraak aangegeven dat het treffen van een betalingsregeling geen ambtelijke handeling is, maar een toegestane nevenactiviteit van de gerechtsdeurwaarder. Hierbij is van belang dat artikel 20 lid 1 Gerechtsdeurwaarderswet de limitering aanbrengt dat de nevenwerkzaamheden de goede en onafhankelijke vervulling van zijn ambt, dan wel het aanzien daarvan, niet mogen schaden of belemmeren. Het Hof concludeert dat de gerechtsdeurwaarder bij het treffen van een betalingsregeling na vonnis niet optreedt in zijn ambtelijk hoedanigheid, maar enkel als vertegenwoordiger van de schuldeiser. Het Gerechtshof komt in de concrete situatie, waarin de schuldenaar zelf verzocht om een regeling, het alternatief het leggen van een loonbeslag was en de kosten die verlangd werden beperkt waren, tot de conclusie dat de betrokken gerechtsdeurwaarder een correct evenwicht heeft bewaard tussen zijn ambtelijke en niet-ambtelijke taak en geen misbruik heeft gemaakt van zijn positie als gerechtsdeurwaarder.

Het initiëren van een procedure inzake regelingskosten is mede ingegeven door het beleid van de KBvG om transparant te zijn in de kosten die aan de schuldenaar worden berekend. Het is in het belang van de beroepsgroep dat de door de gerechtsdeurwaarders aan justitiabelen berekende tarieven transparant en controleerbaar zijn. Het bestuur van de KBvG is

van mening dat het berekenen van regelingskosten waarvan de hoogte door elke gerechtsdeurwaarder of diens opdrachtgever wordt vastgesteld, niet bijdraagt aan de transparantie van de tarieven die door gerechtsdeurwaarders worden gehanteerd. Het bestuur heeft de ledenraad daarom verzocht een standpunt in te nemen over de bemiddeling door gerechtsdeurwaarders bij betalingsregelingen waarbij kosten voor deze regeling worden bedongen.

Nadat de ledenraadsleden tijdens de ressortvergaderingen in oktober en november 2009 de leden van het ressort hadden gevraagd hen te adviseren over de kwestie, heeft de ledenraad op 17 december 2009 gestemd voor een verbod op de bemiddeling bij het tot stand komen van betalingsregelingen waarbij er kosten voor deze regeling worden bedongen. Het bestuur is verzocht het verbod op regelingskosten in een richtlijn op te nemen.

DE NEDERLANDSE GERECHTSDEURWAARDER

In juni 2009 is verschenen het boek *De Nederlandse Gerechtsdeurwaarder*, De historische ontwikkeling van de Nederlandse gerechtsdeurwaarder in vogelvlucht, samengesteld door N.J.M. Tijhuis.

De schrijver geeft hierin een globaal overzicht van de ontwikkeling van de deurwaarder vanaf de 15e eeuw tot de invoering van de Gerechtsdeurwaarderswet op 15 juli 2001.

In het voorwoord zet de schrijver zijn mening op papier over de door hem gewenste (ambts)ethische attitude van de gerechtsdeurwaarder. Die mening is mede gevormd door zijn lidmaatschap van de

tuchtkamer voor gerechtsdeurwaarders, waarvan hij acht jaar lang deel uitmaakte. Zo stelt hij *"De burger mag en moet er blind op kunnen vertrouwen, dat de gerechtsdeurwaarder correct, juist en met inachtneming van alle ter zake geldende regels der wet optreedt."* Hierbij wordt het probleem van de spagaat van de gerechtsdeurwaarder onderkend; aan de ene kant openbaar ambtenaar en aan de andere kant zelfstandig ondernemer.

In vogelvlucht wordt de lezer vervolgens in 64 bladzijden via de late middeleeuwen, de zeventiende eeuw (deurwaarders die niet schrijven konden, moesten in 1667 ontslag nemen), het deurwaardersstatuut van 1838, het Besluit van 1934 en het Deurwaardersreglement van 1960 naar 15 juli 2001 geleid. We leren bijvoorbeeld dat het berekenen van afstandgeld al in 1695 bestond: twaalf stuivers binnen de standplaats en negen stuivers per mijl daarbuiten. Bij keizerlijk decreet van 1813 werd een pensioenfonds in het leven geroepen. In het kader van de solidariteitsgedachte moest de deurwaarder twee vijfde (!) van zijn emolumenten in een kas storten, waarover de algemene vergadering beschikte ten behoeve van deurwaarders *"welke door ouderdom of lichaamsgebreken buiten dienst waren, of ten behoeve van weduwen en wezen."* De vogelvlucht wordt gelardeerd door anekdotes, zoals die van de deurwaarder, die in 1782 in Lochem een *"kwaadaardig en gevreesd persoon"* tijdens een openbare verkoping buiten de deur had gezet. Toen de deurwaarder naar buiten kwam *"om op de mestvaalt zijn water af te laten"* werd hij door de snoodaard van achteren aangevallen en met een mes in de wang gestoken.

Het boek is fraai uitgegeven;

gebonden en verluchtigd met vele fraaie illustraties, waarop wij telkens de deurwaarder in actie zien. Variërend van middeleeuwse houtsneden en prachtig gekleurde miniaturen tot een foto uit 2001 van het laatste bestuur van de KVG.

Het boek is voorzien van vier bijlagen.

In de eerste bijlage houdt de schrijver een pleidooi tegen teveel Jip-en-Janneke taal in exploten. Het gaat om een juiste en bondige formulering. Het exploit is immers een akte die dwingend bewijs kan opleveren. Bijlage 2 is de tekst van de Gerechtsdeurwaarderswet, bijlage 3 is het eerste BTAG van 2001. Bijlage 4 ten slotte bestaat uit het volledige rapport *Noblesse Oblige* van maart 2009.

Al met al een naslagwerk, dat ieder kantoor dat met deurwaarders te maken heeft zal sieren.

mr. L.J. Saarloos

LJN BJ3043 HOGE RAAD 6 NOVEMBER 2009

Cassatiedagvaarding op naam overledene in plaats van erfgenamen. Evidente vergissing maar toch geen niet-ontvanke-lijkverklaring. Cassatiedagvaarding in overeenstemming met het bepaalde in artikel 53, aanhef en onder b, Rv betekend aan het kantoor van de procureur bij wie de overledene laatstelijk woonplaats heeft gekozen. HR komt in zoverre terug op HR 19 maart 2004, NJ 2004, 619.

HR stelt thans:

"3. Beoordeling van de ontvanke-lijkheid van het beroep
3.1 De cassatiedagvaarding vermeldt [verweerder] als gedaagde partij.

3.2 [Verweerder] is, naar volgt uit hetgeen het hof in zijn tussenaarrest van 24 oktober 2006 heeft overwogen, in de loop van de procedure in hoger beroep overleden, en het geding is bij gebreke van inroeping van schorsing door diens erfgenaam of erfgenamen (hierna kortheidsshalve ook: erfgenamen) op diens naam voortgezet.

3.3 Bij deze stand van zaken moest het cassatieberoep worden ingesteld tegen de gezamenlijke erfgenamen van [verweerder] en mocht dat gebeuren zonder vermelding van hun individuele namen. Aangezien [eiseres] ervan op de hoogte was dat [verweerder] was overleden, moet worden aangenomen dat per vergissing de cassatiedagvaarding is uitgebracht aan de overledene in plaats van aan de gezamenlijke erfgenamen. Nu de dagvaarding in overeenstemming met het bepaalde in art. 53, aanhef en onder b, Rv is uitgebracht aan het kantoor van de procureur bij wie de overledene laatstelijk woonplaats had gekozen, is aan de wettelijke vereisten voldaan, omdat voor zowel deze procureur als voor de gezamenlijke

erfgenamen evident moet zijn geweest dat sprake was van een vergissing.

3.4 Deze vergissing leidt dus niet tot niet-ontvankelijkheid van [eiseres]. De Hoge Raad vindt aanleiding thans in zoverre terug te komen van hetgeen hij heeft geoordeeld in zijn arrest van 19 maart 2004, nr. C03/092, LJN A01313, NJ 2004, 619.

3.5 Het parket zal nog gelegenheid krijgen nader te concluderen. Daartoe zal de zaak naar de rol worden verwezen.”

LJN BK3486 RECHTBANK AMSTERDAM 28 OKTOBER 2009

Beoordeling van rectificatieverzoek van eisende partij. Kantonrechter oordeelt dat het niet mogelijk is om voor de naam van eisende partij een andere te lezen indien dit zou neerkomen op indeplaatsstelling van de partij die om rectificatie verzoekt als procespartij door andere partij.

LJN BK3828 GERECHTSHOF AMSTERDAM 4 AUGUSTUS 2009

Cliënt van deurwaarder verlangt ten onrechte betaling van wettelijke handelsrente in plaats van wettelijke rente. Deurwaarder dient bekend te zijn met de wettelijke regeling en is niet gehouden om kennelijk onjuiste opdrachten uit te voeren.

“[..]

3.2.4 Een redelijke handelend en redelijk bekwaam deurwaarder dient bekend te zijn met de wettelijke regeling inzake de wettelijke (handels)rente. In de toelichting op de eerste grief hebben de Deurwaarders niet gesteld op grond van welke feiten of omstandigheden zij redelijkerwijs mochten aannemen dat Mediscan op grond van het vonnis van 6 oktober 2004 aanspraak had op de wettelijke handelsrente. Het hof gaat daarom voorbij aan de stelling van de Deurwaarders dat zij geen reden hadden om te veronderstellen dat de door Mediscan verstrekte

opdracht en renteberekening niet deugdelijk zouden zijn.

3.2.5 In het licht van het bovenstaande hebben de Deurwaarders onrechtmatig jegens Bouquetnet gehandeld door op 5 januari 2005 bevel te doen tot betaling van onjuist berekend bedrag en vervolgens, nadat zij door Bouquetnet waren gewezen op deze onjuistheid en de fout bij exploit van 7 januari 2005 aanvankelijk hadden hersteld, nadien, kennelijk uitsluitend op instructie van Mediscan, te volharden in de aanspraak op de wettelijke handelsrente en executie maatregelen ter incassering daarvan te nemen, dit alles terwijl zij wisten of behoorden te weten dat Mediscan op grond van het vonnis van 17 november 2004 geen recht had betaling van wettelijke handelsrente.

3.2.6 Het hof verwerpt het standpunt van de Deurwaarders dat zij een rechterlijke uitspraak niet mogen interpreteren en niet bevoegd zijn om de reikwijdte van een executoriale titel vast te stellen. Feit is immers dat de Deurwaarders een (onjuiste) uitleg aan het vonnis van 17 november 2004 hebben gegeven door bij de tenuitvoerlegging daarvan in het exploit van 5 januari 2005 en de daarop gevolgde executie maatregelen ten onrechte betaling van de wettelijke handelsrente te verlangen.”

LJN BK4429 GERECHTSHOF ARNHEM 24 NOVEMBER 2009

Het bepaalde in artikel 611a lid 1, laatste volzin Rv verzet zich tegen het verbinden van een veroordeling tot het betalen van een dwangsom aan de veroordeling tot het doen stellen van een bankgarantie.

“[..]

10. Het hof is voorts van oordeel dat het zowel bij het voldoen van de waarborgsom als bij het doen stellen van de bankgarantie in feite gaat om een geldvordering. De bankgarantie zal immers -

indien gegeven - ten laste van Terhorst aan Flevo Manege's een voorwaardelijk recht op betaling van een geldsom jegens de bank in het leven roepen.”

LJN BK6080 RECHTBANK AMSTERDAM 10 DECEMBER 2009

Vennootschap legt conservatoir beslag ten laste van haar bestuurder. Verzoek van de vennootschap, vertegenwoordigd door deze bestuurder, om beslag op te heffen wordt geweigerd door gerechtsdeurwaarder wegens twijfel omtrent bevoegdheid. Vennootschap stelt vordering tot opheffen in tegen gerechtsdeurwaarder. Is opheffing beslag een ambtshandeling? Reikwijdte ministerieplicht...

“[..]

4.1. In deze procedure staat niet ter discussie dat [gedaagde] de opdracht tot het leggen van de beslagen terecht heeft uitgevoerd. SPMC stelt dat [gedaagde] de beslagen thans moet opheffen. SPMC baseert haar vordering op de stelling dat het opheffen van een (conservatoir) beslag een ambtshandeling betreft waartoe een gerechtsdeurwaarder op grond van zijn ministerieplicht gehouden is.

4.2. In artikel 2 lid 1 van de Gerechtsdeurwaarderswet (GDW) is bepaald dat de gerechtsdeurwaarder als openbaar ambtenaar is belast met de taken die bij of krachtens de wet, al dan niet bij uitsluiting van ieder ander, aan hem zijn opgedragen. Het artikellid geeft een indicatieve opsomming van deze taken. Lid 3 bepaalt dat onder ambtshandelingen mede worden verstaan rechtstreeks hiermee samenhangende werkzaamheden. Artikel 11 GDW legt op de gerechtsdeurwaarder de verplichting om, binnen het arrondissement van vestiging en behoudens hier niet ter zake doende uitzonderingen, de ambtshandelingen waartoe hij

bevoegd is te verrichten wanneer hierom wordt verzocht. De ministerieplicht heeft, onder meer en voor zover in dit verband relevant, tot doel te waarborgen dat een gerechtsdeurwaarder zijn ambtelijke diensten zal verlenen in die gevallen dat een justitiabele ingevolge de wet op de ambtelijke tussenkomst van een gerechtsdeurwaarder is aangewezen.

4.3. Anders dan het leggen van beslag, is het opheffen daarvan geen aan de gerechtsdeurwaarder opgedragen wettelijke bevoegdheid. Iedere executant kan een op zijn verzoek gelegd beslag opheffen, waartoe een daartoe strekkende verklaring volstaat. Deze verklaring is vormvrij. Daarnaast kan een beslag door de voorzieningenrechter in kort geding worden opgeheven. Uit het voorgaande volgt dat opheffing van een beslag geen ambtshandeling is en evenmin gezien kan worden als een met een ambtshandeling samenhangende verrichting. Dit betekent dat de gerechtsdeurwaarder ter zake geen ministerieplicht heeft.

4.4. Het vorenstaande laat onverlet dat in bepaalde situaties de gerechtsdeurwaarder gehouden is afrondende werkzaamheden te verrichten, die kunnen samenhangen met een eerder door hem gelegd beslag, of met de opheffing daarvan. In het bijzonder kan daarbij worden gedacht aan artikel 513a Rv. Dit artikel heeft tot strekking om naast de toepasselijke artikel 3:28 en 3:29 BW op vereenvoudigde wijze doorhaling van een inschrijving van beslag op een registergoed mogelijk te maken, welke doorhaling wel als ambtshandeling wordt aangemerkt en waarvoor een schuldenaarstarief in het Besluit tarieven ambtshandelingen gerechtsdeurwaarders (Btag) is opgenomen. De toelichting op dit artikel vermeldt dat “Buiten

HAFKAMP OPLEIDINGEN

Hafkamp Opleidingen is het aangewezen opleidingsinstituut om kwalitatieve, hoogwaardige en praktijkgerichte opleidingen, trainingen en cursussen te volgen. Op gebied van kennis/ juridisch, vaardigheden en creditmanagement.

4 maart 2010 PE Ethiek & Tucht recht

Locatie: Aristo te Eindhoven
Docent: De heer mr. L.J. Saarloos en de heer J. Nijenhuis
Investing: € 375,- per persoon, exclusief 19% BTW, inclusief locatie, lesmateriaal, catering, consumpties en registratie bij de KBvG.
PE punten: 4 punten

29 maart 2010 PE Huurrecht, Actuele Ontwikkelingen (versie 2010)

Locatie: Ambiance Houtrust te Hooglanderveen
Docent: De heer mr. M.P.F. van Dooren
Investing: € 375,- per persoon, exclusief 19% BTW, inclusief locatie, lesmateriaal, catering, consumpties en registratie bij de KBvG.
PE punten: 4 punten

15 april 2010 PE Masterclass Derdenbeslag

Locatie: Ambiance Houtrust te Hooglanderveen
Docent: De heer mr. L.J. Saarloos
Investing: € 375,- per persoon, exclusief 19% BTW, inclusief locatie, lesmateriaal, catering, consumpties en registratie bij de KBvG.
PE punten: 4 punten

22 april 2010 Functioneringsgesprekken

Locatie: Hotel van der Valk te Vught
Docent: De heer T. Bruekers
Investing: € 475,- per persoon, exclusief 19% BTW, inclusief locatie, lesmateriaal, catering en consumpties.

29 april 2010 Procederen in Internationale Incassozaken

Locatie: Woudschoten conferentiecentrum te Zeist
Docent: De heer mr. M.P.F. van Dooren
Investing: € 375,- per persoon, exclusief 19% BTW, inclusief locatie, lesmateriaal, catering, consumpties en registratie bij de KBvG.
PE punten: er worden 4 punten aangevraagd bij de KBvG

13 mei 2010 4-Daagse Studietrip Wenen

Locatie: Hilton Vienna Hotel te Wenen
Docent: Mevrouw mr. C. van den Berg-Smit, de heer mr. M.P.F. van Dooren en de heer W.W.M. van den Donk
Investing: € 1.595,- per persoon, exclusief 19% BTW, inclusief lesmateriaal, vervoer van en naar het hotel/vliegveld, welkomstborrel en registratie bij de KBvG.
PE punten: er worden 15 punten aangevraagd bij de KBvG

1 juni 2010 Nieuw Procesrecht 2011 en het nieuwe griffierechtstelsel

Locatie: Ambiance Houtrust te Hooglanderveen
Docent: De heer mr. J. Feikema
Investing: € 375,- per persoon, exclusief 19% BTW, inclusief locatie, lesmateriaal, catering, consumpties en registratie bij de KBvG.
PE punten: er worden 4 punten aangevraagd bij de KBvG

3 juni 2010 Agressiehantering voor medewerkers

Locatie: NH Hotels te Utrecht
Docent: De heer R. Gebski
Investing: € 375,- per persoon, exclusief 19% BTW, inclusief locatie, lesmateriaal, catering en consumpties

Voor meer informatie kunt u contact met ons opnemen op tel. 077 - 320 17 50 of via e-mail info@hafkampopleidingen.nl

Actueel cursusoverzicht op www.hafkampopleidingen.nl

HOFMAN

gerechtsdeurwaarders

Hofman Gerechtsdeurwaarders is in Noord-Brabant een van de toonaangevende gerechtsdeurwaarderskantoren. Naast een sterk groeiende incasso-afdeling, richt onze dienstverlening zich met name op het verrichten van ambtshandelingen.

Wegens versterking van onze organisatie en om onze cliënten nog beter van dienst te kunnen zijn, hebben wij plaats voor een:

(TOEGEVOEGD-)KANDIDAAT GERECHTSDEURWAARDER M/V (full-time)

die geheel zelfstandig, resultaatgericht, zorgvuldig en onder druk zijn/haar ambtshandelingen kan verrichten. Daarnaast vind je het belangrijk om kwaliteit te leveren en houd je ervan om samen te werken in een professionele, flexibele, maar vooral informele organisatie. Volg je op dit moment de opleiding tot kandidaat gerechtsdeurwaarder én ben je stagewaardig, dan nodigen wij jou ook uit om te solliciteren.

Voor verdere informatie en vacatures verwijzen wij graag naar onze website: www.hofmanincasso.nl

Stuur je schriftelijke sollicitatie met curriculum vitae aan:

Hofman Gerechtsdeurwaarders
t.a.v. de heer H.J.A.M. van de Waardt
gerechtsdeurwaarder
postbus 426
5201 AK 's-Hertogenbosch

of per e-mail: h.van.de.waardt@hofmanincasso.nl o.v.v. sollicitatie .

Uw gegevens worden uiteraard strikt vertrouwelijk behandeld!

(acquisitie naar aanleiding van deze advertentie wordt niet op prijs gesteld)

GEERLINGS & HOFSTEDÉ

Gerechtsdeurwaarders / Juristen

Geerlings & Hofstede gerechtsdeurwaarders/juristen

Wij zijn een middelgroot kantoor met vestigingen in Amsterdam en Heemstede. Onze dienstverlening aan ondermeer woningbouwverenigingen, overheid, bedrijfsleven en advocatuur staat op een hoog niveau.

Voor een nieuwe vestiging zijn wij op zoek naar een

Kandidaat - gerechtsdeurwaarder met ondernemersbloed

Neem voor meer informatie contact op met Hans Bierenbroodspot 020-6768676 of per e-mail h.bierenbroodspot@geerlingshofstede.nl

Uw sollicitatie kunt u sturen naar:

Geerlings & Hofstede gerechtsdeurwaarders / juristen
Postbus 9144
1006 AC Amsterdam

H. Bierenbroodspot | T.K. Gerechtsdeurwaarder |
Geerlings & Hofstede | Overschiestraat 180-II |
1062 XK Amsterdam |
tel: 020-6768676 | fax: 020-6752036

Website: www.geerlingshofstede.nl

twijfel is gesteld dat ook beslagen op deze wijze kunnen worden doorgehaald. In de praktijk is er echter behoefte aan dat het beslag ook doorgehaald kan worden op grond van een schriftelijke verklaring van de deurwaarder dat het beslag wordt opgeheven of op grond van een overeenkomstig artikel 3.1.2.2 onder e Nieuw B.W. ingeschreven vonnis, dat tot opheffing strekt " (Parl. Gesch. Wijziging Rv. e.a.w. (Inv. 3, 5 en 6) blz. 237). Mede gelet op deze toelichting is er geen aanleiding om aan te nemen dat, in afwijking van het wettelijk systeem, de opheffing van een beslag op een registergoed als ambtshandeling dient te worden aangemerkt. In dit verband kan ook worden gedacht aan het in de praktijk veelvuldig voorkomende geval dat beslag is gelegd onder een derde, die weliswaar door de executant of diens raadsman is ingelicht dat het beslag is opgeheven, maar alleen dan wenst over te gaan tot betaling aan de beslagdebiteur wanneer ook de gerechtsdeurwaarder hem bevestigt dat het beslag is opgeheven. Ook in dit laatste geval strekken de handelingen van de gerechtsdeurwaarder niet tot opheffing van het beslag maar dienen zij de rechtszekerheid, meer bepaald het belang dat goederenrechtelijke verhoudingen voor derden kenbaar zijn. Verdedigbaar is dat dan sprake is van afrondende werkzaamheden, waartoe de gerechtsdeurwaarder is gehouden uit hoofde van zijn ministerieplicht. Dat een dergelijke situatie zich hier voordoet is gesteld noch gebleken. Het voorgaande leidt tot de conclusie dat de vordering van SPMC dient te worden afgewezen.

4.5. Daarnaast wordt overwogen dat de vordering van SPMC kennelijk tevens op de gedachte berust, dat de ministerieplicht van een gerechtsdeurwaarder inhoudt dat hij iedere opdracht

tot het verrichten van enige ambtshandeling zonder meer dient uit te voeren. Ook hierin kan SPMC niet worden gevolgd. De gerechtsdeurwaarder oefent zijn bevoegdheden weliswaar uit op verzoek van de justitiabele, maar de grondslag van zijn handelen is niet de contractuele relatie met deze, maar de (exclusieve) bevoegdheid die hij aan de wet ontleent. Als openbaar ambtenaar is hij gehouden de bij de ambtshandelingen betrokken belangen op zorgvuldige wijze af te wegen en hij kan zich bij de uitoefening daarvan niet verschuilen achter zijn ministerieplicht. Dit geldt zeker in een geval als het onderhavige waarin [gedaagde], kort gezegd, van twee verschillende advocaten, namens een en dezelfde vennootschap, tegenstrijdige verzoeken heeft ontvangen en hij weet dat een geschil omtrent de bevoegdheid van de bestuurders speelt. Op grond van de hiervoor onder 2.2 weergegeven passage uit de notulen moet worden aangenomen dat [persoon 1] zich jegens SPMC, althans jegens de andere aandeelhouder, heeft verbonden om zich (voorlopig) niet met het bestuur van SPMC te bemoeien. Derhalve moet voorhands worden geoordeeld dat [gedaagde] terecht niet zonder meer tot uitvoering van het betreffende verzoek is overgegaan - hetgeen onverminderd zou gelden indien er sprake zou zijn van tegenstrijdige opdrachten tot het verrichten van ambtshandelingen waarvoor in beginsel de ministerieplicht geldt. Een opdrachtgever kan de gerechtsdeurwaarder in beginsel niet verwijten geen gebruik te maken van het deurwaardersrenvooi op de voet van artikel 438 lid 4 Rv aangezien het aan de gerechtsdeurwaarder ter beoordeling staat of hij in een bepaald geval op voorhand behoefte heeft aan het oordeel van de voorzieningenrechter."

LJN BK3078 HOGE RAAD

18 DECEMBER 2009

Betekenningsverordening II niet van toepassing op kantoorbetekening in de zin van artikel 63 Rv zodat, ingeval degene voor wie het exploit van de cassatiedagvaarding is bestemd, woonplaats of werkelijk verblijf heeft in een andere lidstaat, voor verstekverlening een kantoorbetekening als bedoeld in artikel 63 Rv volstaat.

"2.3 Volgens overweging 8 van de considerans van de Betekenningsverordening II is deze verordening niet van toepassing op de betekening en de kennisgeving van een stuk aan de gevolmachtigde vertegenwoordiger van de partij in de lidstaat waar de procedure plaatsvindt, ongeacht de woonplaats van die partij. Volgens de Nederlandse wetgever heeft deze overweging betrekking op de kantoorbetekening als bedoeld in art. 63 lid 1 Rv en is de Betekenningsverordening II op een dergelijke betekening dus niet van toepassing. De memorie van toelichting bij het wetsontwerp strekkende tot wijziging van de uitvoeringswet houdt dienaangaande het volgende in:

'Bij de onderhandelingen over de nieuwe verordening 1393/2007 is expliciet aan de orde geweest of in gevallen waarin het nationale recht betekening aan de gemachtigde in de vorige instantie toestaat, de verordening van toepassing is. De leden van de raads werkgroep en de vertegenwoordigers van de Commissie waren van oordeel dat dit niet het geval is omdat hier niet sprake is van een situatie waarin een stuk 'van een lidstaat naar een andere lidstaat moet worden verzonden ter betekening of kennisgeving aldaar' (artikel 1, eerste lid, verordening, op dit punt ongewijzigd ten opzichte van verordening 1348/2000).

Om dit te verduidelijken, mede met het oog op de Nederlandse

situatie van art. 63, eerste lid, Rv en de interpretatie van de Hoge Raad van verordening 1348/2000 en artikel 56 Rv, is overweging 8 in verordening 1393/2007 opgenomen. Daarin wordt expliciet gemeld dat de verordening "niet van toepassing [is] op de betekening en de kennisgeving van een stuk aan de gevolmachtigde vertegenwoordiger van de partij in de lidstaat waar de procedure plaatsvindt, ongeacht de woonplaats van die partij." (Kamerstukken II 2007-2008, 31 522, nr. 3, p. 11)

Mede gelet op hetgeen hiervoor in 2.3 is vermeld, moet het ervoor worden gehouden dat, blijkens overweging 8 van de considerans, de Betekenningsverordening II aan het nationale recht heeft overgelaten of voor verstekverlening kan worden volstaan met betekening of kennisgeving aan de gevolmachtigde procesvertegenwoordiger van de partij in de lidstaat waar de procedure plaatsvindt. Waar overweging 8 in het bijzonder blijkt te zijn opgenomen met het oog op de Nederlandse kantoorbetekening als bedoeld in art. 63 lid 1 Rv, volstaat een dergelijke betekening voor verstekverlening in het geval degene voor wie het stuk is bestemd in een andere lidstaat woonplaats of werkelijk verblijf heeft.

Deze kantoorbetekening strookt ook met het doel en de strekking van de Betekenningsverordening II op eenvoudige en snelle wijze te bewerkstelligen dat de geadresseerde die in een andere lidstaat woon- of verblijfplaats heeft van het stuk kennis neemt, nu art. 63 lid 1 Rv beoogt een grotere waarborg te scheppen dat het exploit ook werkelijk tijdig degene bereikt voor wie het bestemd is. Het verzoek om verstekverlening is derhalve voor toewijzing vatbaar.

Elektronisch derdenbeslag

Communicatie op maat

Onderstaand artikel is de letterlijke weergave van de presentatie van Geert Wind op de themadag van de KBvG en de SNG op 20 november 2009

door G. Wind

EXPLOIT, WAT IS HET?

Exploit, wat is de definitie van dit begrip dat wij zo vaak en zo makkelijk gebruiken? Wie zich ertoe zet de wet nog eens rustig te lezen, zal zien dat het om te beginnen afhangt van de zin waarin het woord exploit wordt gebruikt. *Een exploit wordt gedaan*, zegt de wet soms. Dan is het kennelijk een handeling. *Het exploit wordt getekend*, zegt de wet verderop. Dan is het klaarblijkelijk een akte. Een akte, waarvan? Wel, van wat gedaan werd.

Teekens wijdde in zijn proefschrift *De Gerechtsdeurwaarder* een hoofdstuk aan de nadere bepaling van het begrip exploit en het verwante begrip *betekening*. Hij ontdekte drie etymologische verklaringen van *exploit*, waaronder deze, dat *exploit* oorspronkelijk *heldendaad* betekende. Nu is er voor de uitoefening van het ambt van de gerechtsdeurwaarder zeker enige courage nodig, het gaat wat ver te zeggen dat elk exploit een heldhaftige handeling is. Dit illustreert meteen dat de etymologie van een woord iets anders is dan de actuele waarde ervan.

Een poging tot toekenning van nieuwe waarde aan het begrip *exploit* doen werd gedaan bij de herziening van het procesrecht; ik bedoel: de niet-fundamentele herziening, die leidde tot de vaststelling per 1 januari 2002 van de huidige artikelen 45 Rv en volgende over *exploiten*.

Op advies van de KBvG heeft de wetgever toen in de Memorie van Toelichting opgenomen dat de uitdrukking *exploit* doen wil zeggen: *het betekenen van het desbetreffend document en het laten van afschrift*. Zonder twijfel beoogden wetgever en KBvG hiermee: beter begrip tussen rechtspractici onderling en tus-

sen de gerechtsdeurwaarder en de rechtsonderhorigen. Hoewel de bedoeling goed was, meen ik dat deze definitie geen goede greep is geweest.

Deze begripsbepaling van *exploit* doen leidde tot een gekunstelde schifting van het ambts-werk van de gerechtsdeurwaarder. Voortaan deed hij geen exploit meer als hij beslag op roerende zaken legde, een onroerende zaak in beslag nam, executoriaal ontruimde, tot veiling overging, executeerde tot afgifte of in gijzeling stelde, steeds immers ambtshandelingen waarvan *het laten van afschrift* geen element is.

Van Vlastuin schreef hier in *Executief* van februari 2001 een kritisch artikel over.

Met hem betreur ik de breuk met het historisch besef van *het doen van exploit* en de degradatie die daarin schuilt. Exploit doen? Ach, wat is het méér dan bezorgwerk?! Wij zijn nu acht jaar verder. Ik durf te zeggen dat de definitie in de praktijk niet is gaan leven. Doen wat hij als ambtenaar binnen de kring van zijn bevoegdheid mag en moet doen, bleef in de beleving van de gerechtsdeurwaarder *exploit* doen, synoniem van ambtelijk handelen.

Terecht wijst Knigge er in de Groene Serie op dat de wetgever niet consequent is in het gebruik van de terminologie in nieuwe betekenis. Waar nu zou mogen verwacht ... *wordt exploit gedaan* ... staat nog vaak ... *geschiedt de betekening* ... Betekenen zou toch een deel zijn van *exploit* doen?

Van Vlastuin herinnerde zijn lezers eraan dat *het doen van exploit* een eigen, wat mysterieuze betekenis had. De gebrekkige werking van de nieuwe definitie maakt dat er iets van mysterie rond het exploit is blijven hangen. Teekens wees er eerder op dat de begrippen *exploit* en *betekening* een lange ontwikke-

lingsgeschiedenis kennen, om ten slotte vast te stellen dat er omtrent de inhoud van beide begrippen geen *communis opinio* bestaat. Dat was zo in 1954. Het geldt nog steeds. Dat betekent ook dat er wat speling is. Wat zich ontwikkelde, kan zich verder ontwikkelen. Voor het moment laat ik dit rusten.

WETSVOORSTEL 31 240: INTRODUCTIE E-EXPLOIT

In september 2000 adviseerde een werkgroep van de KBvG het bestuur, de toepassing van elektronische communicatie in het kader van de ambtelijke werkzaamheden nader te onderzoeken.

Twee jaar later, in september 2002, ontving het ministerie van Justitie een delegatie uit de KBvG, onder meer om te spreken over het elektronisch derdenbeslag.

De wetgevingsjuristen hoorden de vertegenwoordigers van KBvG welwillend aan.

Het idee viel ook niet slecht, maar: voorlopig was er in verband met bezuinigingen bij Justitie geen menskracht beschikbaar. De delegatie stelde daarop voor dat de KBvG een ontwerp tekst zou schrijven, waarop één van de ambtenaren, de heer F. Salomons zei: ... *als jullie komen met An Offer We Can't Refuse* ...

Die uitdaging heeft de KBvG graag aanvaard. In november 2003 was er een conceptwet tekst en bij een nieuwe bespreking bleek dat de wetgevingsjuristen daarop wilden voortbouwen. In december 2003 liet het ministerie weten dat de minister zowel de uitbreiding van de ambtelijke informatiebevoegdheid als het idee van het elektronisch derdenbeslag had aanvaard. Beide onderwerpen zouden in één wetsontwerp aan de orde komen.

Daarna is het bijzonder vlot gegaan! Nog geen vijf jaar later, in oktober 2008 stond de wijzigingswet in het Staatsblad. Over het ontwerp van de bijbehorende AMvB, dat de

registratie van elektronische adressen van derden zou regelen, is in de maanden daarop overleg tussen ministerie en KBvG gepleegd en op 1 juli 2009 trad de nieuwe wet in werking.

Heeft nu de wetgever het tekstvoorstel van de KBvG gevolgd? Ja/nee. De commissie ESO, die zich in opdracht van het bestuur met dit onderwerp bezig hield, had gekozen voor een inlas na artikel 63 Rv, een artikel 63a, om het elektronisch exploit in het formele burgerlijke recht te introduceren. Het werd een nieuw tweede lid van artikel 45. Het elektronisch derdenbeslag, als exemplaar van het elektronisch exploit, moest volgens de commissie een plaats krijgen in artikel 475 Rv. Dat is ook zo gegaan en enige verwantschap tussen de voorgestelde en de gerealiseerde tekst is er wel.

Een belangrijk verschil tussen de benadering van de commissie en de beslissing van de wetgever zat hierin:

De commissie dacht dat het het eenvoudigst zou zijn aansluiting te zoeken bij artikel 15 van Boek 1 BW. Zoals u weet, bepaalt dit dat een persoon een andere woonplaats dan zijn werkelijke kan kiezen, wanneer de keuze wordt overeengekomen, de domiciliekeuze voor één of meer bepaalde rechtshandelingen of rechtsbetrekkingen geldt en voor de gekozen woonplaats een redelijk belang aanwezig is. Een mooie, open bepaling, welhaast met vooruitziende blik geschreven, dacht de commissie.

De derde zou nu een elektronisch adres als woonplaats kunnen kiezen.

De overeenkomst die de wet vereiste gaf geen probleem. Er zou toch al een *interchange agreement* nodig zijn, om de technische bijzonderheden van de elektronische transmissie vast te leggen. Justitie nam de suggestie eerst wel, maar bij nader inzien niet over.

De wetgever kan alles. Hij hoeft geen aansluiting te zoeken. Hij kan een nieuwe mogelijkheid eenvoudig scheppen, in dit geval door een wig te slaan in artikel 45 Rv en daar in te voegen: *Een daartoe bevoegde deurwaarder kan, indien de wet dit bepaalt, ook elektronisch exploit doen.*

E-EXPLOIT, WAT IS HET?

Principiëler dan het denken over de modus van het e-exploit was het beraad van de commissie op de vraag of het elektronisch exploit überhaupt mogelijk was. Miskende de gerechtsdeurwaarder zijn missie niet door daarvoor te kiezen? Zijn opdracht was toch *het recht aan de man te brengen*? In overdrachtelijke zin, maar ook in fysieke zin.

Wat doet de gerechtsdeurwaarder nu eigenlijk? Wat is de constante in al zijn ambtelijk handelen? Zijn gang naar de deuren van de debiteuren? Nee! Voor een beschouwing van wat de gerechtsdeurwaarder doet, is niet van belang waar hij staat aan het einde van zijn tocht, maar met welke opdracht hij op pad ging. Wat is het appel van de samenleving op de man of vrouw die met het ambt van gerechtsdeurwaarder wordt bekleed? Ten principale toch niet anders dan het beroep van de maatschappij op de rechter?

Wat de rechter doet, is recht doen. De kern daarvan is dat hij met de macht waarmee hij van overheidswege is bekleed ingrijpt in de rechtsbetrekking van civiele partijen en die betrekking verandert. Dit *recht doen* kent zijn typische uitvoeringsvorm. Nadat het vonnis is gewezen, wordt het uitgesproken. Het vonnis wordt een ding, zodra het op schrift wordt gesteld, getekend, voor grosse uitgegeven. Deze stoffelijkheid kan niets afdoen aan het feit dat het recht doen van de rechter een zuiver intellectuele actie is.

De kern van de ambtsuitoefening van de gerechtsdeurwaarder is niet anders dan die van de rechter. Met de macht waarmee hij van overheidswege is bekleed, grijpt hij in in de rechtsbetrekking van partijen om die te veranderen. Dat is het bestendige in al zijn ambtelijk handelen. De overeenkomst met het ambtswerk van de rechter is evident. Voor de nauwkeuriger aanduiding van de constante in het ambtelijk handelen van de *gerechtsdeurwaarder* bestaat een term: *exploit doen*.

Het doen van exploit is een intellectuele actie waarmee de gerechtsdeurwaarder, met de macht waarmee hij van overheidswege is bekleed, ingrijpt in de rechtsbetrekking van partijen en die verandert. Thinking is doing! De gerechtsdeurwaarder kan zeggen:

ik maak gebruik van de mij toegemeten overheidsmacht en dagvaard, leg beslag et cetera. Het exploit is gedaan zodra de rechtsvorderlijke gedachtengang van de gerechtsdeurwaarder is voltooid. De rest is uitvoering, nawerk, onmisbaar, maar nawerk.

Exploit doen is zo het gemeenschappelijke van de verschillende ambtshandelingen als dagvaarden, betekenen, bevel doen, beslag leggen. Ook *het doen van exploit* kent zijn typische uitvoeringsvorm. De gerechtsdeurwaarder maakt van zijn ambtshandeling een akte op en handelt daarmee naar de aard van de ambtsverrichting. Soms laat hij meteen afschrift, soms betekent hij het afschrift later.

Dit houdt in dat niet kan worden gezegd dat de gerechtsdeurwaarder exploit doet dóór afschrift te laten. Afschrift laten is reeds nawerk. Dat betekent dat de vorm waarin afschrift wordt gelaten nader kan worden bepaald zonder dat er iets verandert in de kern van het exploit. *E-exploit* doen is gewoon exploit doen. Het nawerk is anders. Het andere bestaat hierin dat de gerechtsdeurwaarder een elektronisch afschrift laat; een virtueel bestand dat in leesbare vorm evenzeer eensluidend is aan het origineel als elk fysiek afschrift dat de handtekening van de gerechtsdeurwaarder draagt.

Ondertussen is het e-exploit wel degelijk revolutionair. In historisch perspectief is het niet minder dan een omwenteling dat de gerechtsdeurwaarder zich niet meer naar de bestemming begeeft, maar exploit doet daar waar hij zich bevindt, doorgaans op zijn kantoor.

Het is goed dat de gerechtsdeurwaarder meebeweegt met de golf die met ICT over de wereld gaat. Die golf maakt dat de werkelijkheid waarin hij zijn ambt uitoefent langzaam maar zeker minder stoffelijk en meer virtueel wordt. Een jaar geleden stuitte wij daar ook op, bij de discussie in het huis van de KBvG over de juiste plek voor een beslag onder een bank. Een kantoor is mede woonplaats, in een zaak die dit kantoor betreft, zegt de wet, maar wat betekenen de muren van een bankgebouw wanneer het betalingsverkeer elektronisch plaatsvindt? Veel tekst, steeds meer tekst bereikt nooit meer het stadium

van *aanpakbaarheid*: zwarte tekens gedrukt op wit A4, en functioneert toch.

Alleen door mee te bewegen kan de gerechtsdeurwaarder de samenleving passend blijven dienen. In de ogen van de commissie ESO is het elektronisch derdenbeslag het eerste van een reeks exploiten, geschikt om bij de tijd te worden gebracht door het afschrift ervan als elektronisch bestand te laten. Communicatie op de maat van deze tijd!

Het meebewegen van de gerechtsdeurwaarder bestaat in een beweging *uit* het stoffelijke in het virtuele. Daarbij past een bezinning op het constitutieve moment van het exploit.

De klassieke leer hangt zwaar aan de materie. Om bij het beslagexploit te blijven: in een mooi artikel in *De Gerechtsdeurwaarder* van mei van dit jaar zet mevrouw Bernardt nog even op een rij welke denkbare beslagmomenten F.M.J. Jansen onderscheidt: 1. dat van de mededeling van het beslag; 2. dat van de ondertekening van het procesverbaal en 3. dat van de overhandiging van een afschrift ervan. Jansen kiest voor het tweede: *het beslagexploit is een constitutief vereiste voor het beslag en pas met de ondertekening van het beslagexploit wordt aan dit vereiste voldaan*. Bernardt keert zich daartegen: de keuze van Jansen klopt niet en werkt niet. Wel gemotiveerd betoogt zij: *Het tijdstip waarop het procesverbaal van beslag wordt opgemaakt is niet het beslagmoment. In het procesverbaal beschrijft men het beslag dat daarvoor reeds gelegd is. Het beslagmoment is het tijdstip waarop de gerechtsdeurwaarder in de woning de roerende zaken in beslag neemt. Dit is het feitelijke beslagmoment*. Chapeau, madame Bernardt! Zo zit het; eerst het ene, dan het andere. Het ene is steeds: het doen van exploit. Dat is bepalend. Het andere is nawerk, interessant, ook voor de vraag van welk moment af de debiteur zich niet meer op zijn onbekendheid met het exploit kan beroepen, maar nawerk!

Hiermee heb u verteld wat ik u graag wilde vertellen. Met u stond ik stil bij de definitie van exploit doen, bij de wording van de wijzigingswet en bij de eigenaardigheid van het e-exploit. Elektronisch exploit doen is gewoon exploit doen, mits *exploit* doen goed wordt gedefinieerd.

Welk gevolg heeft beslaglegging?

Hoge Raad geeft in twee recente arresten (onbevredigend) antwoord

door prof. mr. Ton Jongbloed

INLEIDING

Gerechtsdeurwaarders leggen vele beslagen, maar zeker als het om conservatoire beslagen gaat heeft de gerechtsdeurwaarder er vaak geen zicht op wat er na de beslaglegging gebeurt. Komt er een schikking tot stand? Wordt de onroerende zaak door de notaris verkocht? Betaalt de schuldenaar alsnog zijn schuld? Het zijn aspecten waar in de praktijk veelal geen aandacht aan wordt besteed, alleen al niet vanwege de hoeveelheid zaken. Net zo weinig aandacht wordt besteed aan de vraag welke juridische gevolgen een beslag heeft. Recent heeft de Hoge Raad echter uitspraken gedaan die een (m.i. onbevredigend) antwoord op deze vraag geven en die al vele pennen in beweging brachten.¹

FORWARD/HUBER EN ONTVANGER/DE JONG

In de uitspraak HR 5 september 2008, NJ 2009, 154, JOR 2008/320, JBPr 2008/52 (Forward/Huber) betrof het een conservatoir beslag op onroerende zaken en was de vraag aan de orde welke de gevolgen zijn van tussentijdse overdracht van het beslagen goed aan een derde in geval van herleving van het beslag na vernietiging van een opheffingsvonnis. HR 20 februari 2009, JOR 2009/120, NJ 2009, 376, JBPr 2009/36, BG7729 (Ontvanger/De Jong) behandelt de vraag wie eigenaar van een roerende zaak is als er sprake is van vervreemding van die roerende zaak in weerwil van een gelegd beslag.²

Zoals bekend heeft beslag blokkerende werking,³ zodat bepaalde door de beslagene ná het beslag verrichte rechtshandelingen met betrekking tot de in beslag genomen zaak niet tegen de beslaglegger kunnen worden ingeroepen. De blokkerende werking

heeft betrekking op een aantal specifiek omschreven rechtshandelingen: (a) in alle gevallen van beslaglegging: vervreemding, bezwaring en onderbewindstelling, (b) in sommige gevallen: verhuur (art. 453a lid 1, 505 lid 2, 566 lid 2 en 567 Rv), verpachting (art. 505 lid 2 Rv) en in het kader van beslag op schepen vervrachting (art. 566 lid 2 en 567 Rv), en (c) in geval van derdenbeslag: afstand van de vordering (art. 475h lid 1 Rv). De verschillende blokkeringsbepalingen zijn bedoeld om aantasting van de rechten van de beslaglegger te voorkomen.⁴ Door de blokkerende werking wordt de executie- en verhaalsbevoegdheid verzekerd.

Tot deze uitspraken werden drie theorieën in de literatuur onderscheiden omtrent het gevolg van de blokkerende werking van het beslag.⁵

- De blokkerende werking van het beslag heeft zaaksgevolg (droit de suite): een derde-verkrijger wordt ten opzichte van eenieder eigenaar, maar moet wel dulden dat de beslaglegger zijn rechten uitoefent. Het betekent dat na een vervreemding het beslagen goed weliswaar tot het vermogen van de derdeverkrijger is gaan behoren, maar dat het beslag op dat goed is blijven rusten, zodat de beslaglegger nog altijd verhaal kan nemen op het beslagen goed.
- De blokkerende werking leidt tot een relatieve beschikkingsonbevoegdheid van de beslagene: deze is ten opzichte van de beslaglegger niet bevoegd om de zaak te vervreemden en een derdeverkrijger is ten opzichte van eenieder, met uitzondering van de beslaglegger, eigenaar geworden.
- De blokkerende werking leidt tot een relatieve nietigheid van een vervreemding door de beslagene: de titel van overdracht c.q. de overdracht is nietig

ten opzichte van de beslaglegger en een derde-verkrijger wordt ten opzichte van eenieder, met uitzondering van de beslaglegger, eigenaar.

In de opvattingen b. en c. werkt een vervreemding niet ten opzichte van de beslaglegger, omdat de beslagene door het beslag jegens de beslaglegger beschikkingsonbevoegd is geworden en het beslagen goed ten opzichte van de beslaglegger geacht wordt in het vermogen van de beslagene te zijn gebleven.

Inmiddels heeft de Hoge Raad op 5 september 2008 (NJ 2009, 154, Forward/Huber) uitgesproken:

‘3.3.2 Een beslag als het onderhavige leidt niet tot beschikkingsonbevoegdheid van degene ten laste van wie het beslag is gelegd, en staat dus ook niet in de weg aan overdracht van het beslagen goed aan een derde, maar brengt wél mee dat een vervreemding of bezwaring, tot stand gekomen na het beslag, ingevolge art. 505 lid 2 Rv. niet tegen de beslaglegger kan worden ingeroepen.’

HR 20 februari 2009, NJ 2009, 376 (Ontvanger/De Jong) voegt daar aan toe:

‘3.4 De regel van art. 453a lid 1 dat een na de inbeslagneming tot stand gekomen vervreemding niet tegen de beslaglegger kan worden ingeroepen, brengt mee dat de beslaglegger bevoegd blijft zijn door de inbeslagneming ingeleide uitoefening van zijn recht zich op de in beslag genomen zaak te verhalen voort te zetten, ook al maakt die zaak geen deel meer uit van het vermogen van de schuldenaar. De beslaglegger behoudt die bevoegdheid ook indien de schuldenaar in staat van faillissement wordt verklaard, omdat de niet meer tot het vermogen van de schuldenaar behorende zaak niet door het algemene faillissementsbeslag wordt getroffen en het beslag van de schuldeiser dan ook niet op de voet van art. 33 lid 2 Fw vervalt.’

3.5 Indien de derde-verkrijger in staat van faillissement wordt verklaard en de beslagen zaak daarmee in de boedel van dat faillissement valt, heeft het bepaalde in art. 33 lid 2 Fw tot gevolg dat de beslaglegger die zaak niet meer met een beroep op art. 453a lid 1 zelf kan uitwinnen alsof er geen faillissement was. Zijn uit deze bepaling voortvloeiende verhaalsbevoegdheid is weliswaar niet tenietgegaan, maar kan nog slechts door de

curator worden uitgeoefend. De beslaglegger kan, ook al is de gefailleerde niet zijn schuldenaar, in het faillissement opkomen voor zijn vordering uitsluitend om daarin naar de hem toekomende rang te worden erkend als bevoorrecht op de opbrengst van de zaak. Dit brengt mee dat de beslaglegger, nadat de curator de zaak te gelde heeft gemaakt, geen aanspraak heeft op afzonderlijke uitkering van de opbrengst of verdeling daarvan op de voet van art. 481 e.v., maar het hem toekomende langs de weg van de uitdelingslijst zal ontvangen. Op het voorgaande stuiten, wat er zij van de door het hof voor zijn beslissing gegeven gronden, alle klachten van het onderdeel af.

CONSEQUENTIE VAN DEZE UITSPRAKEN

Deze beide uitspraken omarmen de opvatting dat er sprake is van zaaksgevolg. Dat betekent dat het beslag als het ware aan de zaak ‘kleeft’ en daarmee wordt overgedragen. Het voordeel is dat de werking van een beslag jegens iedereen dezelfde is. Het is ietwat vreemd als de zaak door X is overgedragen aan Y en deze tegenover iedereen behalve beslaglegger Z als eigenaar geldt, maar beslaglegger Z kan doen alsof X nog steeds eigenaar is en zich vervolgens op de zaak verhalen. Daarmee worden de rechten van Y aangetast: weliswaar kan die een vordering tegen X instellen, maar als X insolvent is biedt een dergelijke vordering weinig soelaas en zal de beslaglegger zich liever op de beslagen zaak (in zijn eigen: zijn zaak) hebben verhaald ...

Maar ook de opvatting van de Hoge Raad kan tot minder gewenste gevolgen leiden. In die opvatting is de zaak immers in het vermogen van de verkrijger gekomen. In dat geval moet de beslaglegger als schuldeisers van de derde-verkrijger beslag hebben gelegd of de derde-verkrijger failliet is verklaard, de opbrengst delen met de schuldeisers van die derde-verkrijger! Het is zelfs zo dat de schuldeisers van de derde-verkrijger ten opzichte van de beslaglegger de facto een beter en sterker recht (tot verhaal) hebben dan de derde-verkrijger zelf, want die kan de beslaglegger geen enkele recht tegenwerpen.

In de zaak *Ontvanger/De Jong* was er sprake van een faillissement van de verkrijger, de in

beslag genomen machines vielen in de faillissementsboedel en de beslaglegger kon, omdat op grond van artikel 33 lid 2 Fw het beslag was vervallen, niet zelf meer tot uitwinning overgaan. De HR geeft in rov 3.5 aan dat de aan de beslaglegger toekomende verhaalsbevoegdheid niet is tenietgegaan maar ‘slechts door de curator kan worden uitgeoefend’ en dat de beslaglegger ook al is de gefailleerde niet zijn schuldenaar, in diens faillissement kan opkomen voor zijn vordering, maar uitsluitend om daarin naar de hem toekomende rang te worden erkend als bevoorrecht op de opbrengst van de zaak. Dat betekent dat, pas nadat de beslagen zaak door de curator te gelde is gemaakt, de beslaglegger langs de weg van de uitdelingslijst het hem toekomende zal ontvangen. Bij dit laatste moet worden bedacht dat er de nodige tijd gemoeid kan zijn met verkoop en verdeling van de kooppenningen via de uitdelingslijst en dat het afwachten is of er hoger gerangschikte schuldeisers opkomen in het faillissement van de van de verkrijger. Heeft de beslaglegger slechts een concurrente vordering op zijn schuldenaar, dan vrees ik dat in een belangrijk aantal gevallen de beslaglegger met lege handen blijft staan. Dat past mijns inziens niet in de opvatting dat een latere vervreemding van het beslagen goed niet aan de beslaglegger kan worden tegenwerpen. Heeft de Hoge Raad die regel ook opzij gezet? Of kan nog worden aangesloten bij HR 29 juni 1928, NJ 1928, p. 1577 (Faillissement Hendriks) dat de curator de boedel van de gefailleerde slechts liquideert ten behoeve van diens schuldeisers, maar ‘dat hij dit doen moet met inachtneming van de rechten van derden’. Dan moet de curator uit de netto executieopbrengst allereerst voldoen de vordering waarvoor de beslaglegger ten laste van zijn schuldenaar beslag had gelegd op het geëxecuteerde goed, terwijl een mogelijke restantopbrengst in de boedel valt en onder de schuldeisers van de derde-verkrijger kan worden verdeeld. Hiervoor gaf ik aan dat voordeel van de opvatting van de Hoge Raad is dat de werking van een beslag jegens iedereen dezelfde is en dat het ietwat vreemd is als de zaak door X is overgedragen aan Y en deze tegenover iedereen behalve beslaglegger Z als eigenaar geldt, maar beslaglegger Z kan doen alsof X nog steeds eigenaar is en zich vervolgens op

Van Arkel behoort tot de
grotere gerechtsdeurwaarders-
kantoren in Nederland.
Groot genoeg voor daadkracht,
compact genoeg voor
klantgerichtheid.

In verband met een sterke uitbreiding van onze ambtelijke werkzaamheden zijn wij voor onze vestigingen op zoek naar een:

KANDIDAAT – GERECHTSDEURWAARDER (M/V)

Functie:

In deze fulltime functie zul je voornamelijk bezig houden met de ambtelijke werkzaamheden in de meest brede zin van het woord. De ambtelijke werkzaamheden worden verricht vanuit onze drie vestigingen (Leiden, Amsterdam en Rotterdam).

Ook stagiaires worden uitgenodigd om te solliciteren.

Profiel:

- afgeronde opleiding tot kandidaat-gerechtsdeurwaarder
- goede communicatieve en contactuele vaardigheden
- klantgericht
- zelfstandig
- flexibel

Wat bieden wij:

- een prettige werksfeer met grote zelfstandigheid
- een goede salariering en uitgebreide secundaire arbeidsvoorwaarden.

Heb je belangstelling:

Je sollicitatie (met c.v.) kun je sturen naar onderstaand adres:

Van Arkel Gerechtsdeurwaarders
t.a.v. de heer J. Hutten
Postbus 239
2300 AE Leiden
Per e-mail: jhutten@van-arkel.com
Per telefoon: 071 535 27 06

Flanderijn, met 13 vestigingen door heel Nederland, is een van de grote organisaties op het terrein van gerechtsdeurwaarders- en incassodiensten. Onze Rotterdamse 'roots' werken door in onze zakelijke en nuchtere aanpak. Wij opereren landelijk, maar waar nodig met een duidelijke regionale focus. Steeds inzetend op maximale effectiviteit én maatschappelijk betrokken. Bij Flanderijn werken inmiddels ruim 450 medewerkers.

Wij zijn voor onze vestigingen Almere, Apeldoorn en Driebergen op zoek naar:

(Stagiaire) Kandidaat-gerechtsdeurwaarders

Functie: als toegevoegd kandidaat-gerechtsdeurwaarder maak je deel uit van een groot team van collega's op de verschillende vestigingen. Je houdt je voornamelijk bezig met ambtelijke werkzaamheden in het werkgebied van de vestiging Almere, Apeldoorn of Driebergen. Je bent een groot gedeelte van de dag op pad.

Functie-eisen: voor de functie van toegevoegd kandidaat-gerechtsdeurwaarder geldt dat je resultaatgericht bent en onder druk kunt werken. Tevens ben je in staat om zelfstandig ambtelijke werkzaamheden te verrichten en heb je doorzettingsvermogen. Je vindt het leuk om in een professionele en flexibele organisatie te werken waar mensen op een informele manier met elkaar omgaan. Gezien de aard van de werkzaamheden en het intensieve contact dat je hebt met zowel opdrachtgevers als debiteuren is probleemoplossend denkvermogen en de kunde en kennis om hiernaar te handelen een vereiste voor het goed uitvoeren van deze functie. Je hebt de erkende opleiding tot kandidaat-gerechtsdeurwaarder met goed gevolg doorlopen. Je bent minimaal 24 uur per week beschikbaar.

Sollicitatie: voor meer informatie over de functie kan je contact opnemen met Rob Versluijs, 088-2092444. Informatie over de Flanderijn-organisatie op www.flanderijn.nl. Interesse? Schrijf een brief en stuur die met CV naar Flanderijn, t.a.v. mevr. B. Roos, postbus 25042, 3001 HA Rotterdam of per mail naar sollicitatie@flanderijn.nl

Acquisitie naar aanleiding van deze advertentie wordt niet op prijs gesteld.

Flanderijn

Incasso gerechtsdeurwaarders betalingsbeheer

Flanderijn heeft vestigingen in Almere, Apeldoorn, Appingedam, Bergen op Zoom, Den Haag, Dordrecht, Driebergen, Gouda, Haarlem, Heerenveen, Rotterdam, Tilburg en Venray.

de zaak verhalen. Maar als we ervan uitgaan dat de beslaglegger die wordt geconfronteerd met een vervreemding van de in beslaggenomen zaak terecht een beroep doet op de Actio Pauliana van artikel 3:45 e.v. BW, dan is het resultaat dat de derde-verkrijger als eigenaar van de verkregen zaak ten opzichte van een ieder, met uitzondering van de beslaglegger, heeft te gelden. En dat de beslaglegger zich op die zaak kan verhalen en zich uit de opbrengst kan voldoen; faillissement of niet.⁶

CONCLUSIE

Naar mijn mening wordt de beslaglegger in de opvatting van de Hoge Raad onvoldoende beschermd tegen vervreemding, want de beslaglegger zal in de regel minder zicht hebben op de financiële situatie waarin de verkrijger verkeerd dan op die van de beslagene. Aldus kan hij ondanks het gelegde beslag dat zekerheid lijkt te impliceren de dupe worden van een vervreemding. Of de opvatting van de Hoge Raad wordt bijgesteld moet worden afgewacht, maar lijkt me wel noodzakelijk.⁷

Noten

- 1 Zie behalve de annotaties onder de beide uitspraken: J.W.A. Biemans, 'Het faillissement van de derde-rechthebbende', *TvI* 2009, p. 78-91; T.R.B. de Greve, 'De 'blokkerende' werking van een beslag en de gevolgen van onttrekking aan beslag', *TvI* 2009, p. 42-52; N.W.M. van den Heuvel, 'Verhaal op een goed van een derde. Opmerkingen naar aanleiding van HR 20 februari 2009', *RvdW* 2009, 322 (Ontvanger/De Jong q.q.), *WPNR* (2009) 6808, p. 668-673; D.J. van der Kwaak, 'Beschikkingsbevoegdheid, zaakgevolg en relatieve nietigheid als mogelijke rechtsgevolgen van beslag', *TCR* 2009, p. 132-139; J.H.M. van Swaaij en J.E.M. Oude Kempers, 'Het beslagrecht trilt op zijn grondvesten', *NJB* 2009, p. 1022-1029 (met reactie: N.W.M. van den Heuvel, 'Wie vergist zich nu eigenlijk', *NJB* 2009, p. 1567/1568 en naschrift Van Swaaij en Oude Kempers, *NJB* 2009, p. 1569); A.J. Verdaas, 'De blokkerende werking van een beslag op een roerende zaak en faillietverklaring van de beslagdebiteur en/of de derde-verkrijger: een

intrigerende cocktail', *NTBR* 2009, p. 341-347, en R. Westrik, 'De blokkerende werking van beslag', *WPNR* (2009) 6798, p. 683-685.

- 2 Van Mierlo vat de casus in zijn NJ-noot als volgt samen. De Ontvanger legt executoriaal beslag op een aantal aan Rodem toebehorende machines die zich op de bodem van DBI bevinden. Nadien verkoopt en levert Rodem de machines bij wege van constitutum possessorium aan Maico. Vervolgens worden achtereenvolgens DBI, Rodem en Maico failliet verklaard. De curator in het faillissement van Maico verkoopt de machines in het openbaar op de voet van art. 176 Fw. De Ontvanger is van oordeel dat de machines ten opzichte van hem niet tot de boedel van Maico zijn gaan behoren en dat hij zich voor de vorderingen waarvoor het beslag is gelegd, buiten de faillissementen van zowel de schuldenaren (DBI en Rodem) als de derde-verkrijger (Maico) om, kan verhalen op de door de curator gerealiseerde netto-opbrengst.
- 3 Vgl. voor executoriale beslag: art. 453a, 474a jo. 453a, 474e, 475h, 475h lid 2 jo. 453a, 479i lid 2 jo. 475h, 492, 505, 566, 567 en 584e Rv, en voor conservatoir verhaalsbeslag art. 712, 715, 720, 724, 726, 728a en 729d lid 2 Rv.
- 4 Vgl. HR 15 maart 1940, *NJ* 1940, 848 (De Boer/Haskerveenpolder)
- 5 Zie voor een overzicht van die opvattingen: S.E. Bartels en H.W. Heyman, 'Het beschermingsmechanisme van het beslag (tot levering) bij vervreemding en bezwaring van het beslagen goed', *WPNR* 6306 (1998), p. 192-196 en 6307 (1998), p. 207-210; L.P. Broekveldt, *Derdenbeslag*, prft. Leiden 2003, p. 250-259; A.I.M. van Mierlo, C.J.J.C. van Nispen en M.V. Polak (red.), *Tekst & Commentaar Burgerlijke Rechtsvordering* Boek II, Inleiding, aant.8, Deventer 2002; F. Damsteegt-Molier, *Relativering van eigendom*, prft. Rotterdam 2009, p. 165 e.v., en M.M.L. Harreman, *Conservatoire beslagen tot afgifte en levering*, prft. Rotterdam 2007, p. 77 e.v.
- 6 Staat de omvang van de vordering van de beslaglegger nog niet vast (bijv. in geval van conservatoir beslag), dan moet de vordering worden vastgesteld in een procedure tussen beslaglegger en beslagene.
- 7 M.I. is de opvatting van de Hoge Raad onjuist, want strijdig met het gesloten systeem van het goederenrecht en kan die opvatting slechts voor een klein gedeelte van het beslagrecht (namelijk enkel voor beslagen op zaken, niet voor beslagen op vermogensrechten) gelden en dan ook nog maar in een beperkt aantal gevallen (te weten als het om vervreemding gaat) betekenis hebben.

VAN DE PAS & PARTNERS

Gerechtsdeurwaarders ♦ Incassospecialisten

is een jong en dynamisch bedrijf in Weert dat gespecialiseerd is in het incasseren van openstaande vorderingen. Voor het verrichten van ambtshandelingen in Zuid-Oost Brabant en/of Limburg zijn wij op zoek naar een:

(STAGIAIRE) KANDIDAAT GERECHTSDEURWAARDER

die naast het verrichten van ambtshandelingen zelfstandig kan procederen en voorkomende kantoorwerkzaamheden kan verrichten.

Sta jij stevig in je schoenen en ben jij van mening dat bovenstaand profiel bij jou past? Stuur dan je sollicitatiebrief met C.V. naar:

**Gerechtsdeurwaarderskantoor Van de Pas B.V.,
t.a.v. mr. H.J.M. van de Pas, Postbus 195, 6000 AD Weert,
of per e-mail naar: h.vandepas@dwkvandepas.nl**

van Beurden Gerechtsdeurwaarder B.V.

Van Beurden Gerechtsdeurwaarder B.V.
te Breda is op zoek naar een ambitieuze

(stagiaire) kandidaat gerechtsdeurwaarder Regio: Breda/Den Bosch en Amsterdam/Utrecht

Participatie is op termijn mogelijk. Meer informatie over de vacature kunt u lezen op de website www.gerechtsdeurwaarder.nl

equilibristen
gerechtsdeurwaarders

zoekt een:
Kandidaat-Gerechtsdeurwaarder
en
Gerechtsdeurwaarder (in loondienst)

Bent u geïnteresseerd in deze functie?
Stuurt u dan uw C.V. en motivatie naar
Jeanne Voogt: j.voogt@equilibristen.nl

Equilibristen gerechtsdeurwaarders
Kuipershaven 25
3311 AL Dordrecht
T 078 711 08 22
I www.equilibristen.nl

IMTRANS

**ERKENDE
VERHUIZERS**

Al ruim 40 jaar zijn wij de dienstverlener in woning- en bedrijfsopruimingen.

Onze speerpunten hierbij zijn, integriteit, efficiëntie, snelheid en betrouwbaarheid.

Met onze service heeft u alles in 1 hand.

Het traject dat wij voor u kunnen verzorgen bestaat uit de volgende segmenten:

Deur openen en nieuw slot plaatsen, inventariseren en bepalen of inboedel wordt opgeslagen of gestort, inpakken en afvoeren naar opslag of stort, schoonmaken van de woning, eventuele mutaties doorvoeren, uitgifte aan eigenaar of uiteindelijk alsnog afvoeren naar stort.

Een complexe en veeleisende materie die wij als geen ander beheersen.

Neem contact met ons op voor een uitgebreide presentatie en of gepaste offerte.

Imtrans B.V. | Nieuwe Waterwegstraat 1,3115HE Schiedam | info@imtrans.nl | www.imtrans.nl

Roessen & Roessen

bedrijfsdiensten bv

Totaalpakket ontruiming, woningschoonmaak en opslag inboedels

- Geen annuleringskosten.
- Overname van aansprakelijkheidsrisico van opslag en vernietiging van inboedels.
- Digitaal aan- en afmelden van ontruiming met behulp van een volledig geautomatiseerd planningsprogramma.
- Grote speler in de branche, met 4.400 ontruiming per jaar, waarvan 62,5 % met woningreiniging en 38% met opslag inboedel.
- Landelijke dekking, ideaal voor kantoren met meerdere vestigingen.
- Vast, met verklaring omtrent goed gedrag, eigen personeel. Snel en flexibel inzetbaar in ploegen met voorman.
- Bewaakte opslaglocatie met gesloten en verzegelbare containers voor de opslag van inboedels en in beslag genomen goederen.

Aluminiumstraat 83, 2718 RB Zoetermeer
telefoon: 079-3632060 • fax: 079-3632065
e-mail: info@roessen.nl • website: www.roessen.nl

Flanderijn ♦ Trainingen

Flanderijn Trainingen, uw partner in Permanente Educatie biedt u aan:

Voorkomen en omgaan met agressie

Data: 29 en 30 maart 2010
Locatie: Flanderijn Trainingen Rotterdam
Tijd: 09.00 - 17.00 uur
Docent: ir. J.R.A. Herz (ba)
Investering: € 750,- p.p. excl. BTW, incl. lunch en lesmaterialen
PE punten: 8 (inclusief registratie)

Inhoud: agressie neemt in onze maatschappij steeds meer toe. Mensen worden mondiger, accepteren niet alles zonder meer, oude normen en waarden maken plaats voor nieuwe. De mondigheid van mensen leidt steeds vaker tot één van de vormen van agressie. Vanuit de aard van de type werkzaamheden binnen de deurwaardersorganisatie worden deurwaarders vaker dan gemiddeld geconfronteerd met deze situaties.

De tweedaagse training 'voorkomen en omgaan met agressie' richt zich op het inzichtelijk maken van onbewuste denk- en handelingspatronen, op het desgewenst kunnen doorbreken hiervan en op het bewust kunnen kiezen voor ander gedrag. Een praktisch gerichte training met een theoretische ondergrond!

Ethiek en Tuchtrecht

Datum: 23 april 2010
Locatie: Golf- en businessclub Scherpenbergh te Apeldoorn
Data: 7 oktober of 10 december 2010
Locatie: Flanderijn Trainingen Rotterdam
Tijd: 09.30 - 16.30 uur
Docenten: Mr. H. Manten en Mr. K. Over de Vest
Investering: € 395,- p.p. excl. BTW, incl. lunch en reader
PE punten: 6 (inclusief registratie)

Inhoud: in deze cursus wordt u bijgepraat over en gaat u met elkaar in gesprek n.a.v. de meest recente regelgeving en rechtspraak. De cursus is georganiseerd rond de door Flanderijn Trainingen ontwikkelde Ethiekwijzer. Aan de hand van diverse praktijksituaties worden de grenzen van 'wat des deurwaarders is' verkend.

- Onderwerpen:
- Klachten (klachtrecht en klachtregeling)
 - Tuchtrecht (jurisprudentie, procesrecht, rapport Huls)
 - Verantwoord Ondernemen
 - Kwaliteit (normen)
 - Onafhankelijkheid en Integriteit (normen en verordeningen)

Bent u ook geïnteresseerd in deze unieke trainingen, schrijft u zich dan in via www.flanderijn-trainingen.nl of neem contact op met onze medewerkers, wij staan u graag te woord op 010 - 209 25 13.

Cursusaanbod

Mr. dr. M. Teekens Stichting

voorjaar 2010

Cursus Ethiek en Tucht recht (twee data / verplichte cursus)

Datum: 30 maart 2010

Duur: 13.30 uur tot 19.00 uur

Locatie: Het Branche Bureau, Wilhelminalaan 3, 3743 DB te Baarn
Cursusprijs: € 435,- (exclusief BTW, inclusief cursusmateriaal en registratie opleidingspunten)

Docenten: Mr. A.C.J.J.M. Seuren en M.J.M.L. Baudoin
KBvG-opleidingspunten: 5 punten (in aanvraag bij de KBvG)

Cursus Faillissementswet en WSNP

Datum: 6 april 2010

Duur: 13.30 uur tot 17.30 uur

Locatie: Het Branche Bureau, Wilhelminalaan 3, 3743 DB te Baarn
Cursusprijs: € 350,- (exclusief BTW, inclusief cursusmateriaal en registratie opleidingspunten)

Docenten: Mr. E. van der Hoeden en mr. J.J.L. Boudewijn
KBvG-opleidingspunten: 4 punten (in aanvraag bij de KBvG)

Cursus Management Development voor de gerechtsdeurwaarders-praktijk

Data: 14 april 2010 en 21 april 2010 (2-daagse cursus)

Duur: 09.30 uur tot 16.30 uur

Locatie: Het Branche Bureau, Wilhelminalaan 3, 3743 DB te Baarn
Cursusprijs: € 950,- (exclusief BTW, cursusmateriaal en registratie opleidingspunten)

Docenten: J.J.G.A.M. Timmermans en mevr. I. Roest
KBvG-opleidingspunten: 12 punten (in aanvraag bij de KBvG)

Cursus Erfrecht en de praktische uitvoering voor de gerechtsdeurwaarderspraktijk

Datum: 18 mei 2010

Duur: 13.30 uur tot 17.30 uur

Locatie: Het Branche Bureau, Wilhelminalaan 3, 3743 DB Baarn
Cursusprijs: € 350,- (exclusief BTW, inclusief cursusmateriaal en registratie opleidingspunten)

Docent: Mr. E.W.J. Ebben
KBvG-opleidingspunten: 4 punten (in aanvraag bij de KBvG)

Cursus Personen vennootschappen, eindelijk wet!

Het wetsontwerp is aangenomen en zal dit jaar wet worden.

Datum: 2 juni 2010

Duur: 13.30 uur tot 17.30 uur

Locatie: Het Branche Bureau, Wilhelminalaan 3, 3743 DB Baarn
Cursusprijs: € 350,- (exclusief BTW, inclusief cursusmateriaal en registratie opleidingspunten)

Docent: Mr. R.J.C. van Helden
KBvG-opleidingspunten: 4 punten (in aanvraag bij de KBvG)

Alle cursussen zijn exclusief BTW, inclusief cursusmateriaal en registratie opleidingspunten. Voor nadere informatie kunt u contact opnemen met het secretariaat van de Mr. dr. M. Teekens Stichting op telefoonnummer 035 5427524 of per e-mail info@teekensstichting.nl. Tevens is informatie met betrekking tot het cursusprogramma voorjaar 2010 te vinden op de website www.teekensstichting.nl. Voor de algemene voorwaarden en de kortingsregeling verwijzen wij u naar de cursusfolder en/of de website.

WIGGER • Debiteurenbeheer
VAN HET LAAR • Incasso's
GERECHTSDEURWAARDERS • Huurzaken
• Juridisch advies

Wigger Van het Laar Gerechtsdeurwaarders is een middelgroot deurwaarderskantoor, dat op haar eigentijdse en resultaatgerichte wijze diverse specialismen aanbiedt op het gebied van creditmanagement.

Voor de verdere uitbreiding en professionalisering van ons kantoor zijn wij op zoek naar een:

Kandidaat-Gerechtsdeurwaarder

Voor meer informatie over deze vacature verwijzen wij u naar onze website www.vvhl.nl.

Acquisitie naar aanleiding van deze advertentie wordt niet op prijs gesteld.

Eigentijds & resultaatgericht

Wierdensestraat 116 • T 0546 544 777 • E info@vvhl.nl
7604 BK Almelo • F 0546 544 778 • I www.vvhl.nl

Kruythof c.s. Gerechtsdeurwaarders

is al ruim 60 jaar actief in het hart van Nederland, met sinds enige jaren de derde generatie Kruythof aan het roer.

Kruythof c.s. Gerechtsdeurwaarders zoekt met spoed een **toegevoegd-kandidaat-deurwaarder (m/v)**,

eventueel part-time/stagiaire, voor ambtelijke- en niet-ambtelijke werkzaamheden.

Kruythof c.s. heeft een zeer uitgebreid cliëntenbestand waardoor bijna alle ambtshandelingen bij ons voorkomen.

Kruythof c.s. bestaat thans uit een enthousiast, deskundig team van 9 personen en zoekt nu naar een nummer 10.

Kruythof c.s. biedt goede primaire en secundaire arbeidsvoorwaarden, een prettige werkomgeving en goede toekomstmogelijkheden.

Uw sollicitatie kunt u toezenden aan :

Kruythof c.s. Gerechtsdeurwaarders-Incassobureau
Postbus 14088
3508 SC UTRECHT
e-mail b.kruythof@kruythof.nl

Groenewegen en Partners Gerechtsdeurwaarders is een moderne en professionele incasso- en gerechtsdeurwaarderorganisatie. Zij is een landelijke speler met het hoofdkantoor in Utrecht en 14 vestigingen verspreid over Nederland. Kenmerkend voor de dienstverlening van de 260 gekwalificeerde medewerkers zijn: een resolute aanpak, optimale snelheid, maatwerk en creativiteit. Dit betekent innovatieve dienstverlening welke volledig is afgestemd op de wensen van haar cliënten. Daarnaast hanteert zij een werkwijze die stabiel en betrouwbaar is en richt zij zich op een constante verbetering van de klanttevredenheid. Opdrachtgevers zijn onder andere financiële dienstverleners, woningcorporaties, het MKB en overheids- en onderwijsinstellingen.

Ons bedrijf groeit! Wilt u uw volgende carrièrestap bij ons bedrijf zetten? Wij zijn op zoek naar een

VESTIGINGSMANAGER (m/v)

De functie

In onze dienstverlening draait het om mensen. Een goede samenwerking leidt tot betere prestaties. Als vestigingsmanager geeft u leiding aan de medewerkers van de vestiging en creëert u een succesvol team. U draagt zorg voor een zodanige uitvoering van de werkprocessen op de vestiging dat aan de doelstellingen op het gebied van de klanttevredenheid en de ambtelijke dienstverlening wordt voldaan. In deze positie bent u mede verantwoordelijk voor de behaalde financiële resultaten van de vestiging en stelt daarvoor jaarlijks in samenspraak met de manager operations een vestigingsplan op. U bent mede verantwoordelijk voor de positionering van ons bedrijf in het werkgebied van uw vestiging. U signaleert commerciële mogelijkheden en geeft actief inhoud aan het cliëntenbeheer. U rapporteert aan de manager operations.

Uw profiel?

- Overtuigende, initiatiefrijke en resultaatgerichte persoonlijkheid
- Klantgericht
- Ervaring in de incasso en deurwaarderspraktijk
- Goede managementkwaliteiten en ervaring, people manager
- Leidinggevende en/of coachende capaciteiten en ervaring
- Uitstekende communicatieve vaardigheden, zowel contactueel als sociaal
- HBO / WO werk- en denkniveau

Wat kunt u verwachten?

- Daadkrachtige toonaangevende organisatie, korte lijnen
- No-nonsense mentaliteit, integere collega's
- Uitdagende, zelfstandige, verantwoordelijke positie
- Mogelijkheden tot verdere ontplooiing o.a. door studie

Geïnteresseerd in deze dynamische positie?

Voor meer informatie kunt u kijken op onze website www.groenewegen.com of contact opnemen met Paula Fritschij, HR manager, telefoonnummer 088 - 515 10 41.

Schriftelijke reacties met curriculum vitae kunt u binnen 10 dagen na verschijning van deze advertentie onder vermelding van 'sollicitatie' richten aan de afdeling HRM, Postbus 9004, 3506 GA Utrecht.

Of per e-mail vacatures@groenewegen.com. Uiteraard behandelen wij uw sollicitatie vertrouwelijk.

Acquisitie n.a.v. deze advertentie wordt niet op prijs gesteld.

EuroSystems
Automatisering B.V.

Samen Automatiseren

SOFTWARE VOOR DE CREDIT MANAGEMENT PROFESSIONAL

Navigeren in de credit management keten staat centraal bij onze software.

Wij zijn de leverancier van softwareoplossingen voor professionele credit management organisaties, zoals debiteurenbeheerafdelingen, incassokantoren en gerechtsdeurwaarders.

Met onze softwareoplossing verlopen de overgangen van acceptatie tot schuldbewaking soepel. Door onze specialisatie heeft u een betrouwbare en nauwkeurige navigatie in de credit management keten.

Wij zijn bezig met de toekomst, u ook?

- SCHULDBEWAKING
- GERECHTELIJKE INCASSO
- MINNELIJKE INCASSO
- PRE INCASSO
- DEBITEURENBEHEER
- FACTURATIE
- OFFERTE ORDER
- ACCEPTATIE